

நாகமணி தம்பிராஜா

05-06-1927 - 17-01-2013



திராவிட மண்ணளித்த சராசரித் தோற்றம். ஊர் எல்லை தாண்டாத பள்ளிப் படிப்பு. தமிழ்த் தேசியம் வார்த்தெடுத்த கொள்கைப் பிடிப்பு என அவருக்கு யாரேனும் ஒற்றை வரியில் மிக எளிமையாக ஒரு வரையறை கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமளிக்க ஒரு நீண்ட பட்டியல் உண்டு. தந்தை செல்வா, திரு கு.வன்னியசிங்கம், டாக்டர் நாகநாதன் திரு. எஸ்.எம் இராசமாணிக்கம், திரு செ.இராசதுரை, திரு இரா.சம்பந்தன், திரு. என். இராஜவரோதயம், திரு பா.நேமிநாதன் அடங்காத தமிழன் சிகந்தரலிங்கம் அமைச்சர் திரு மு. திருச்செல்வம், கலாநிதி செ. குணசிங்கம், பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா என அந்தப் பட்டியல் தமிழில் ஆரம்பித்தாலும், இலங்கையின் பிரதமர்களாக இருந்த S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா, டட்லி சேனநாயக்கா, அரச அதிபர் திஸ்ஸ தெய்வேந்திரா என தெற்குத் தலைமையையும் உள்ளடக்கி வளர்ந்து சென்றது என்பது தான் நம் புருவத்தை உயர்த்தும் ஆச்சரியம். ஒரு கிராமத்தின் தலைவராக இருந்துகொண்டு இலங்கையின் அரசியற் சிற்பிகளுடனும், பேராசிரியர்களுடனும் இயல்பான தோழமையையும், நட்பும் எப்படி சாத்தியமாயிற்று? ஆளுமை என்பது உள்ளுணர்வின் இயக்கம். அது ஒரு இயல்பான செயலுணர்வு என்பதை நீருபிக்க வரலாறு காலத்திற்கு காலம் பல மனிதர்களை விதைத்துச் சென்றிருக்கின்றது.

அவரின் ஆளுமை உள்ளுணர்வினால் கட்டியெழுப்பப்பட்டு அனுபவத்தினால் மெருகூட்டப்பட்டது என்பது தான் உண்மை. இந்த வரியை மிக அழுத்தமாகச் சொல்வதற்கு அவரது கிராம அரசியல், தமிழ்த்தேசியம், வரலாற்றார்வம் என்ற பன்முகச் சமூக அக்கறையே காரணம்.

அது அறுபதுகளின் ஆரம்பம். அவர் அரசியலுக்கு நுழைந்த காலகட்டத்தில் சக்தியாக்கிரக அரசியலைத் தமிழ்த் தலைமை ஏற்றிருந்தது. 1961 மொழிப்போராட்டத்தில் தமிழ்த் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் பனாகொடயில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர். அதில் தந்தை செல்வா, மு. திருச்செல்வம், அ. அமிர்தலிங்கம், இரா.சம்பந்தன், என். இராஜவரோதயம், செ இராசதுரை என ஒட்டுமொத்த தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் இருந்தார்கள். தமிழ்த் தலைமையுடன் ஒரு கிராமத்து அரசியல் தொண்டன் நெருக்கத்தையும் நட்பையும் வளர்க்கப் பனாகொட சிறை ஒரு அரசியற் பாலமாகியது. உள்ளூர் தலைவர்களுடன் பழகிய அவருக்கு பனாகொட வட கிழக்குத் தலைவர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தது. சிறைக்குப் பின்னர் அவர் குறித்த செய்திகள் அவ்வப்போது தேசிய செய்தித்தாள்களில் வெளிவரத் தொடங்கியது. உண்மையில் அவரது வாழ்க்கையில் தன்னலம் கருதாது சம்பிரதாயங்கள் இல்லாத நேரடியான மனிதராக இருந்தார். தன்னை மேலே தூக்கிக்கொள்ள எதையும் அவர் செய்வதில்லை. இராஜவரோதயம் அவர்கள் அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் சில வரிகள் அவரது வாழ்க்கை முழுவதையும் மதிப்பிட உதவும். "நீ ஒரு இளைஞன். உன்னைவிட வயதில் முத்தவன் என்ற முறையில் உனக்கு ஒரு அறிவுரை கூறுகின்றேன். நீ செல்வந்தன் அல்ல. புத்தகங்களை பணம் கொடுத்து வாங்கி மற்றவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்குவதை நிறுத்தவேண்டும். உன் பிள்ளைகளின் தேவைக்கு அதிகம் செலவு செய்ய பணம் வேண்டும்." என்ற பொருள்பட இராஜவரோதயம் அவர்கள் எழுதிய இக்கடித வரிகள் தான் அவருடைய வாழ்நாள் அடையாளம்.

ஆனால், அவரது உள்ளுணர்வு அரசியலைவிட தான் வாழ்ந்த மண்ணின் ஆணிவேர்களைத் தொட்டுணர விரும்பியது. கும்பலாகவே கூடி நின்று சிந்திக்கும் நம் மரபை மீறி மேலெழுந்த தனிமனிதர்களின் உள்ளுணர்வுகள் வரலாற்றில் உற்றுநோக்கப்படும். வரலாற்றுணர்வின் விழிப்பற்று வாழ்ந்த கிராமச் சூழலில் அவருக்கு தன் சமூகத்தின் வரலாற்று ஆணிவேர்களை தேடும் உள்ளுணர்வு எங்கிருந்து தோன்றியது? அவர் முதலில் கண்டறிந்த கட்டுக்குளம்பற்றுக் கல்வெட்டு சில காலங்களில் அனூராதபுரம் தொல்லியல்துறையால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக அறிந்து தன் கடிதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார். அந்தப் போராட்டம் திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர், பிரதமர், தொல்லியல்துறைத் தலைவர் ஆகியோருடன் இருந்தது. குறிப்பிட்ட கல்வெட்டு, தொல்லியல்துறையால் எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்ற தொல்லியல்துறையின் அறிவிப்பு போராட்டத்தை நிரந்தர முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது. ஆனால் அந்த தோல்வி அவருக்குள் ஒரு "தேடலை" வளர்த்தது. திரியாய், குச்சவெளி, மயிலாங்குளம், நிலாவெளி, மாங்கானாய், கந்தளாய், பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் என அவரால் எட்டக்கூடியளவிற்குத் தேடி வரலாற்று அடையாளங்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்தார்.

இது 1970கள். திருகோணமலையின் வரலாற்றின் மீது மெது மெதுவாக வெளிச்சம் பரவத் தொடங்கிய காலம். அதுவரை திருகோணமலை வரலாறு அறிவுபூர்வாகப் பேசப்பட வில்லை. அச்சமும் திகிலும் நிறைந்த புராண, இதிகாசக் கதைகளினால் வரலாறு வீடுகளில் பேசப்பட்டது. கந்தளாய்க்குளம், இராணன்வெட்டு, குளக்கோட்டன் எனத் தொடங்கிவிட்டால் அதில் பூதங்களும், தெய்வத்தின் பழிவாங்கலும் போதியளவில் இருக்கும். கோணேசர் ஆலயப் புராணங்களும், இதிகாசங்களும் பலருக்கு ஒரு வகைப் பரவசத்தையும் சிலிர்ப்பையுமே கொடுத்தது. ஆனாலும், அந்த ஆலயம் ஆழ் வேர்விட்டிருந்த திருகோணமலை மண்ணின் வரலாறு குறித்த "தேடலை" எவரது மனதிலும் உருவாக்கவில்லை. பள்ளிகளில் போதிக்கப்பட்ட வரலாறுகளும் பிராந்திய வரலாறுகளை பின்னகர்த்தி ஒரு தேசிய வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஆர்வம் செலுத்தின. நம் கிராமங்களுக்கு என்றுமே அறிமுகமற்ற மனிதர்கள் வகுப்பறைகளில் வீரர்களாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

அவர் 1972 இல் கண்டறிந்த மாங்கானாய் கல்வெட்டு ஒரு திருப்பத்தைக் கொடுத்தது. அது அவருக்கு முகவரியாகவும், கலாநிதி செ.குணசிங்கத்தின் அறிமுகத்தையும் தேடிக்கொடுத்தது. குணசிங்கம் - தம்பிராசா கூட்டணி நடத்திய கல்வெட்டு வேட்டை பல கல்வெட்டுக்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தியது. காலத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு சிதலமாகிப்போன கல்வெட்டுக்களுக்குள் தொல்குடிகளின் மூச்சும், பேச்சும் உள்ளடங்கியிருந்ததை ஒவ்வொரு ஆய்வும் வெளிக்கொணர்ந்தது. எனினும், அவற்றில் இருந்து வரலாற்றைக் கண்டுபிடிப்பது இலகுவானதல்ல. அவற்றை வாசித்தறிய ஆழ்ந்த வரலாற்று அறிவுடன், சமஸ்கிருதம், கிரந்தம், இந்துமதம், சோதிடம் ஆகியவற்றின் ஆழ்ந்த அறிவு அவசியமானதாகும். கந்தளாய் சிவன் கோயில் கல்வெட்டு, பெரியகுளம் கல்வெட்டு, மாங்கானாய் கல்வெட்டு, தம்பலகாமம் ஐயனார் கோயில் திடல் கல்வெட்டு, மாரியம்மன் கோயில் கல்வெட்டு, பளமோட்டைக் கல்வெட்டு, திருகோணமலைக் கல்வெட்டு, கிளிவெட்டிக் கல்வெட்டு என பல கல்வெட்டுக்களில் இருந்து திருகோணமலைக்கு ஒரு வரலாற்று சித்திரம் கிடைத்தது. இப்படித்தான் மானங்கேணிக் கல்வெட்டு கிடைத்தது.

.../ சோழ இல....
.../ தேவற்கு யாண்டெ
...டி சோழ மண்ட...
...ஐந்தர சோழ வள...
...மலை / மச்ச

....முலஸ்தானமு...
... வர முடையார்.....
...எ மண்லத்தி....

கந்தளாய் சிவன் கோயில் கல்வெட்டு:

- 1 ஸ்வஸ்தி / கோ / சங்கவன்மரான உ
- 2 டையார் / இலங்கேஸ்வர தேவற்கு
- 3 யாண்டு பத்தாவது ராஜேந்திர சோழ
- 4 வளநாட்டு ராஜ விச்சாதிர வளநாட்டு
- 5 பிரமதேசம் / ராஜராஜ சதுர்வேதி
- 6 மங்கலத்துப் பெருங்குறி பெருமக்க
- 7 ணம் இய்யாட்டை கும்பநாயற்று பூர்வ
- 8 பச்சத்து துவாசியும் செவ்வாய்க் கிழ
- 9 மையும் பெற்ற ஆயிலியத்து நாளன்றிரவு
- 10 நம்மூர் தண்டுகின்ற முத்தங்கை கோயில்
- 11 மானி

கலாநிதி செ. குணசிங்கம் எழுதிய "கோணேஸ்வரம்" திருகோணமலை மக்களுக்கு கிடைத்த மாபெரும் கொடை. கோணேஸ்வரத்திற்கான ஆய்வுகளும், உழைப்பும் மிக உயர்ந்தவை. அவர் குணசிங்கத்துடன் இணைந்து ஏற்ற பணிகள் வலிகள் நிறைந்தவை. வெறும் புதிர்களாக இருந்த வரலாறு மெதுவாக புலப்படத் தொடங்கியது. பேராசிரியர் சிப்தமநாதன் அவர்கள் திருகோணமலை குறித்து எழுதிய பல ஆய்வுகள் பேராசிரியர் பரணவிதானியின் முடிவுகளை மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தியது. தம்பிராசா - பேராசிரியர் பத்மநாதன் உறவு மேலும் பல வரலாற்று உண்மைகளைக் கொண்டுவந்தது. பேராசிரியர் 20.2.1994 இல் வீரகேசரியில் எழுதிய குளக்கோட்டன் தொடர்பான தொடர் கட்டுரை பேராசிரியர் பரணவிதானியின் முடிவுகள் பலவற்றை நிராகரித்தது. திருகோணமலைக் கல்வெட்டுக்களை வாசிப்பதில் அவருக்கு இருந்த கிரந்தப் புலமையும், சமய அறிவும் சிறப்பாகப் பயன்பட்டன. 'கோணேசர் கல்வெட்டு முன்னுரை', திருகோணமலையில் சோழர்களின் நிர்வாக அமைப்பு குறித்து பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் சோழர்காலத் திருகோணமலைக்கான வரலாற்றுச் சித்திரத்தைச் சிறப்பாகத் தந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் கல்வெட்டுக் கண்காட்சிக் குழுவில் அங்கம் வகிக்குமாறு பேராசிரியர் அவர்கள் சாம்பல்தீவுக்கு கடிதம் எழுதினார். அவ்வாறே யாழ் தொல்லியற் கழகமும் அவரை அழைத்து கௌரவித்தது. அவருடைய பல்கலைக்கழக நட்பில் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா மறக்க முடியாதவர். குணசிங்கம் - இந்திரபாலா தம்பிராசா கட்டணி காளிகோயில் கல்வெட்டு உட்பட்ட வரலாற்று ஆதாரங்களை வெளியில் கொண்டுவந்தது.

நாம் எங்கிருந்து வந்தோம் என்று அறியாத வரை, நாம் எங்கே நிற்கின்றோம், எங்கே செல்லவேண்டும் என்பதும் தெரியாமலே இருக்கும். இருட்டில் இருந்த வரலாற்றுத் தடயங்களைத் தேடிப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளுக்கு அவர் வழிகாட்டியாக இருந்தார். அவருடைய உழைப்பின் உதவியுடன் உருவாகிய வரலாற்று நூல்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகம். ஆழமான வரலாற்று நூல்கள் மகத்தான தத்துவங்களை விட வாழ்வின் தரிசனங்களை நமக்குள் நுட்பமாக வெளிப்படுத்திவிடும். இந்த மண்ணும், மக்களும் பயனுற வாழ்ந்த அவரது ஆளுமையும், உழைப்பும் என்றும் நம்முடன் வரலாறாக உரையடிக்கொண்டே இருக்கிறது. அது ஒரு மேடையை நம்பும் ஒரு அரசியல்வாதியின் குரலாக அல்ல. தத்துவவாதியின் குரலாகவும் அல்ல. இந்த மண்ணை நேசித்த ஒரு வழிகாட்டியின் குரலாக.

அமரர் சாம்பல்தீவு, நா.தம்பிராசா:

தமிழரின் மறைந்த வரலாறுகளை மீட்பதற்கு வழிகண்ட பெருமகனார்.

கலாநிதி சிப்தம்நாதன்

தகைசார் பேராசிரியர்

வரலாற்றுத்துறை, போர்தனைப் பல்கலைக்கழகம்

மெலிந்த தோற்றம்; சற்றுக் குட்டையான வடிவம்; சாந்தமான முகபாவம்; இவ்வாறான இயல்புகளைக் கொண்ட ஒருவர் எம்மைப் பார்க்க வந்தார்; வீடு தேடி வந்தார். அவரை முன்பு நான் காணவில்லை. ஆனால் அதிகம் கேள்விப்பட்டதுண்டு. அதுவும் எமது பழைய மாணவர் செல்லத்துரை குணசிங்கம் மூலமாகத்தான். எமது வீட்டுக்கு வந்ததும் அவரே தன்னை அறிமுகஞ் செய்தார்.

அது நிகழ்ந்தது 1974ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ஆம் திகதி; யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்த வாரம்; மாநாட்டை குறிப்பாகப் பொருட்காட்சியினைப் பார்ப்பதற்கென்று அவர் திருகோணமலையிலிருந்து பஸ் ஏறி, வந்ததாகச் சொன்னார். அவரைத் தகுந்த முறையில் உபசரிக்கவோ அவரோடு போதியளவு நேரம் பேசிக் கொள்ளவோ முடியவில்லை. காரணம் அம்மாநாட்டின் அமைப்பாளரில் ஒருவன் என்றதனால் அது நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த இடத்திற்கு நான் அவசரமாகப் போக வேண்டியிருந்தது. திரு.தம்பிராசாவும் நிலைமையை நன்கு புரிந்து கொண்டதால், மாநாடு பற்றிய ஒழுங்குகளை மிகவும் பாராட்டிவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார்.

அந்நாள் முதலாக எம்மிடையே கடித மூலமான தொடர்புகள் இடம்பெற்றன. கடந்த 15 வருடங்களிலே திருகோணமலைக்குப் போன நாட்களில் அவரை, அவரது வீட்டிலே பார்த்தேன். ஒருமுறை “அரசியல் பற்றி இந்நாட்களில் எதுவுமே பேசக் கூடாது, இப்போ காலம் மாறிவிட்டது” என்று அறிவுரை சொன்னார். அது தனது இளமைக் காலம் முழுவதும் அரசியலில் ஈடுபட்ட ஒருவரின் நல்லறிவுரை. அவரது கருத்தில் எமக்கும் மிகுந்த உடன்பாடு; அந்நாட்களில் அதனை எம்மவர்களிற் பலருக்குச் சொன்னால் அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போலாகிவிடும்.

தொல்லியல், தமிழர் வரலாறு என்பன தொடர்பாக அமரர் தம்பிராசா ஆற்றிய அரும்பணிகளை இங்கு விளக்குவதே எமது நோக்கமாகும். இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு பற்றிய தொல்லியல் சார் மூலங்களிலே சாசனங்களே முதன்மையானவை. இலங்கையிலுள்ள மாவட்டப் பிரிவுகளிற் காணப்படும் தமிழ்ச் சாசனங்களில் அதிக அளவானவை திருகோணமலையில் உள்ளவை என்பது குறிப்பிடற்குரியது. அவற்றிலே வரலாற்று மூலங்கள் என்ற வகையில் முதன்மையானவற்றை அமரர் தம்பிராசாவே முதன்முதலாக அடையாளங் கண்டவர்.

தான் கண்டறிந்த தொல்பொருட் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கும் அவர் தன்னாலியன்ற அளவிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். அவை தொடர்பாக அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வமும் புரிந்துணர்வும் வியப்பிற்குரியவை; வேறெவரிடமுங் காணப்படாதவை. தம்பிராசா சாசனவியலிற் பயிற்சி பெறாதவர். வரலாற்று ஆய்வு முறைகளையும் அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் கல்வெட்டுகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி அறிந்திருந்தமையால் தான் கண்டறிந்தவற்றைப் பற்றி, அவற்றை ஆய்வு செய்யக் கூடியவர்களிடம் செய்திகளை வழங்கினார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத்துறையில் இளம் விரிவுரையாளராக இருந்த செ.குணசிங்கம் ஏதோ வகையில் தம்பிராசாவுக்கு அறிமுகமானவர். தனது புதிய கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றித் தம்பிராசா குணசிங்கத்துக்கு அறிவித்தார். குணசிங்கம் மாணவராகவிருந்த காலத்திலே கலாநிதி கா.இந்திரபாலாவிடம் தமிழ்ச் சாசனங்களைப் பற்றிப் படித்தவர். எனவே குணசிங்கம் இந்திரபாலாவைத் திருகோணமலைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இருவரும் தம்பிராசாவின் ஆதரவோடு அவர் புதிதாக அடையாளங்கண்ட சாசனங்களைப் படியெடுத்தனர். அவற்றில் முன்று சாசனங்கள் மிகுந்த வரலாற்றுச் சிறப்புடையவை. அவற்றை முன்பு தொல்லியல் திணைக்களத்தினர் அறிந்திருக்கவில்லை. சாசனவியலாளர், வரலாற்று ஆய்வாளர் தொல்லியல் ஆர்வலர் போன்றோருள் எவரும் அவற்றைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கவில்லை.

தம்பிராசா அடையாளங்கண்ட பிரதானமான மூன்று சாசனங்களும் கந்தளாய்ப்பேரறு குடியேற்றம், மானாங்கேணி, நிலாவெளி என்னும் இடங்களில் உள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது சாசனத்தைப் படியெடுத்து, அதனை வாசித்தபொழுது இந்திரபாலா அதனையுற்றுப் பெரிதும் வியப்புற்றார். கந்தளாய்ச் சாசனம், சோழ இளவரசன் ஒருவன் இலங்கையில் சோழ - இலங்கேஸ்வரன் என்னும் பட்டம் பெற்று, முடிசூடி அரசனாக விளங்கிய காலத்தில் எழுதப்பெற்றது என்பதைப் புரிந்து கொண்டதும், அச்சாசனம் பற்றிச் சில ஆய்வு நோக்கிலான கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்[1]. பின்பு செ.குணசிங்கமும் அவ்வாறான கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். புதிய சாசனக் கண்டுபிடிப்புகள் பற்றித் தினசரிப் பத்திரிகைகளிலும் அவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. அது பத்திரிகைச் சுதந்திரமுள்ள காலம்; இவ்வாறான விடயங்களைப் பற்றிக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருந்த காலம்.

கந்தளாய்ச் சாசனம் கோ. உடையார் சங்கவர்மரான ஸ்ரீ சோழ - இலங்கேஸ்வர தேவரின் 10ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. அது ராஜராஜ சதர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரின் தீர்மானம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. அதுவும் கந்தளாய்க் குளத்து விக்கிரமசோழ வாய்க்கால், வாசுதேவ வாய்க்கால் என்பவற்றின் நீரினைப் பெறும் வயல் நிலங்கள் மீதான வரிகளைப் பற்றியது[2] ஈழத்தில் ஏற்பட்டிருந்த சோழராட்சி பற்றிய மறைந்து போய்விட்ட அத்தியாயமொன்று இதனைப் பற்றிய ஆய்வுகளின் மூலம் வெளிவந்தது. அது இலங்கையிலும் பிறநாடுகளிலுமுள்ள ஆய்வாளர்கள் பலரின் கவனத்தைப்பெற்றது. தமிழ் ஆர்வலர்களும் அதிகளவில் உற்சாகம் அடைந்தனர். கோணேசர் கல்வெட்டின் சில அம்சங்களை ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியிலே புரிந்து கொள்வதற்கும் வழிபிறந்தது[3].

நிலாவெளிக் கல்வெட்டு திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய வரலாற்றுச் சின்னங்களில் முதன்மையானது. இதனைப் பற்றித் திருகோணமலையில் வாழ்பவர்களும் இந்நாட்களில் நன்கு அறிந்து கொள்ளாதிருப்பது கவலைக்குரியது. தம்பிராசாவின் ஆதரவோடு இக்கல்வெட்டைப் படியெடுத்த இந்திரபாலாவும் குணசிங்கமும் அதனைப் பற்றி வெவ்வேறான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர்[4]. அக்கல்வெட்டின் வாசகம் மேல்வருமாறு உள்ளது:

1. ஸ்(வஸ்தி ஸ்ரீ)
2. சாஸனம் சாஸ்வதம் சம்பு ஸ்ரீ கோணபர்வதம் திருகோண
3. மலை மத்ஸ்ய கேஸ்வரமுடைய மஹா தேவற்கு நிச்சலழிவு
4. க்கு நிவந்தமாக சந்திராதித்தவர் செய்த உராகிரிகாம கி(ரி)
5. கண்ட கிரிகாமம் நீர்நிலமும் புன்செய்யும் இடமும்
6. ஊர்நிருக்கையும் தேவாலயமும் மேநோக்கியம்

7. ரமும் கீழ்ணோக்கின கிணறும் உட்பட்ட இந்நிலத்துக்
8. கெல்லை கிழக்குக் கழி எல்லை தெற்கெல்லை
9. ல்லு குடக்கு எத்தகம்பே எல்லை வடக்கெல்
10. லை சூலக்கல்லாகும் சுடர்கோணமா மலை தனி
11. ல் நீலகண்டர்க்கு நிலம் இவ்விசைத்த பெருநாண்
12. கெல்லையிலகப்பட்ட நிலம் இருநூற்று
13. ஐம்பதிறு வேலி இது பந்மா
14. யேஸ்வரரன

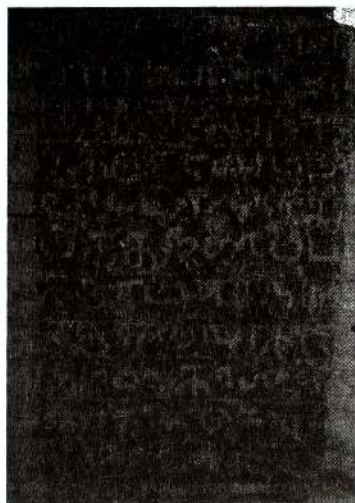
மானாங்கேணிச் சாசனம் துண்டமானது. அது சோழ - இலங்கேஸ்வரன் ஒருவனின் ஏழாவது அல்லது எட்டாவது ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. அதில் மதஸ்யகேஸ்வரத்து மூலஸ்தானம் பற்றிய திருப்பணியொன்று பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. சோழராட்சிக் காலம் முதலாகத் திருக்கோணேஸ்வரம் மதஸ்யகேஸ்வரம் என்னும் பெயரால் வழங்கியமை குறிப்பிடற்குரியது.

தம்பிராசானினால் அடையாளங் காணப்பெற்ற மயிலன்குளக் கல்வெட்டினைப் படிவெடுத்த செ.குணசிங்கம் அதனைப் பற்றிய நல்லதோர் ஆய்வுக் கட்டுரையினை எழுதி வெளியிட்டார்[6]. அது விக்கிரமசலாமேகன் பெரும்பள்ளி என்னும் பௌத்தப் பள்ளியின் அறங்காவலராக, உதுத்துறையிலிருந்த விக்கிரம சலாமேகன் நாற்படை என்பதில் அடங்கிய வேளைக்காறரை, கணவதி தண்டநாதன் என்னும் சேனாதிபதி நியமித்தமை பற்றியது. விக்கிரமசலாமேகன் என்பது இரண்டாம் இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் (1054-1064) இலங்கை அதிபனாக நியமிக்கப்பெற்ற முன்றாம் சோழ - இலங்கேஸ்வரனின் பட்டப் பெயர் என்பது இப்பொழுது தெளிவாகியுள்ளது.

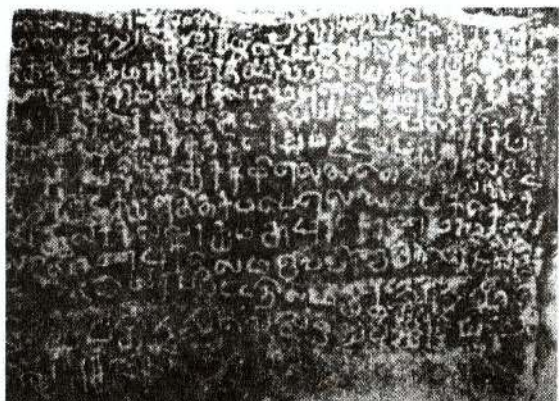
வில்லுன்றிக் கந்தசுவாமி கோயில், வெள்ளை வில்வபத்திரர் சிவன் கோயில், பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் ஆகியவற்றிலுள்ள கல்வெட்டுக்களையும் தம்பிராசா அடையாளங் கண்டுள்ளார். ஆயினும், இதுவரை அவற்றை எவரும் வாசிக்க முடியவில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

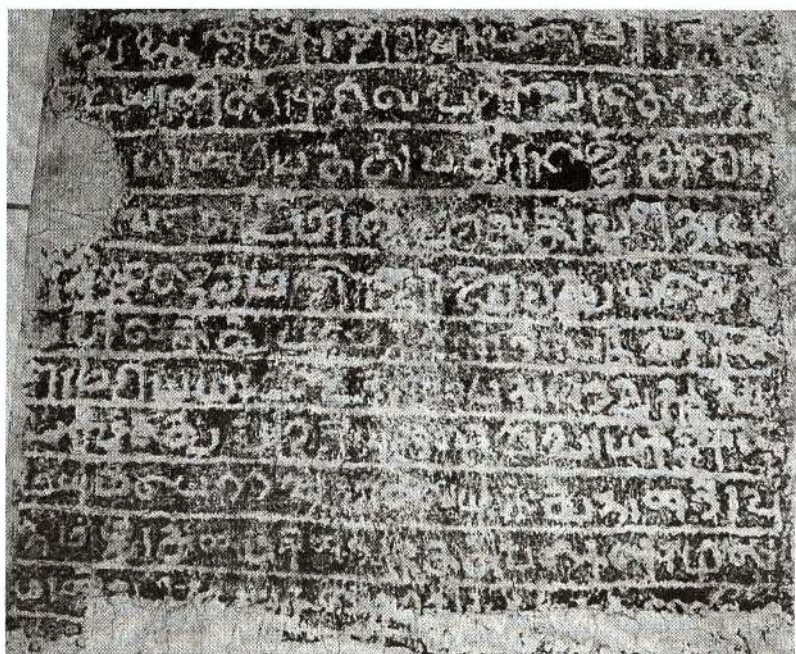
1. இந்திரபாலா, கா., "கந்தளாயிற் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கல்வெட்டு", பாவலர் துரையாப்பாளிள்ளை நூற்றாண்டு விழாச் சபை வெளியீடு, மகாஜனக் கல்லூரி, 1975, பகுதி 2:1-9.
- Indrapala, K., "An Inscription of the Tenth year of Cola Lankesvara Deva from Kantalay, Trincomalee District, Sri Lanka, Senarat Paranavitha commemoration Volume ed. L.Prematilleke, K. Indrapala and J.E. Van Lohuizen de Leeuw, Leiden: E.J.Brill, 1975.
2. Gunasingham, S., "Two Cola Inscriptions from Trincomalee", Trincomalee Inscriptions, Series No.1, Peradeiya, 1974.
3. பத்மநாதன், சி., இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2006, ப.103.
4. Indrapala, k., "A Tamil Inscription from Nilaveli Trincomalee District", James Thevathasan Ruttam Felicitation Volume ed. Indrapala, K., Jaffna Archaeological Society, Jaffna, Pages.164-169.
5. பத்மநாதன், சி., இலங்கைத்தமிழ்ச் சாசனங்கள், 2006, ப.406.6. Gunasingham, S., "A Tamil Slab Inscription from Mylawewa (Mayilankulam), Trincomalee District, Sri Lanka, Trincomalee Inscriptions Series, No.3, Peradeniya, 1980.



தம்பலகாமம் கல்வெட்டு



திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய நிலாவெளிக் கல்வெட்டு



சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கந்தளாய்ச் சாசனம்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியபோது, 1973 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் கோணேஸ்வரம் என்னும் தலைப்புடன் ஒரு நூலை வெளியிட்டேன். இந்த நூல் கோணேஸ்வரக் கோயிலை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆதியிலிருந்து இலங்கையில் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக் காலம் வரையிலான திருகோணமலையின் வரலாற்றை விரிவான முறையில் அறிவியல் ரீதியாக ஆய்வுசெய்தது. திருகோணமலை பற்றிய வேறு இத்தகைய ஒரு நூல் அதுவரையில் வெளிவந்திராத காரணத்தால், இந்த நூல் எனக்கும் இதனை எழுதுவதில் என்னோடு தோழோடு தோழ் நின்று எனக்கு உதவிய இன்னொருவருக்கும் பெருமையைத் தேடித்தந்தது. யார் அவர்?

இந்த நூலின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு எழுதினேன்:

“அண்மைக் காலமாகத் திருகோணமலையில் நடாத்தப்பட்டு வந்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இந்த நூலுக்கு ஒரு முழுமையை அளித்தது எனலாம். இத்துறை ஆராய்ச்சியில் எனக்கு உதவியோரில் முதலில் குறிப்பிடத்தக்கவர் சாம்பல்தீவு கிராமசபையின் முன்னாள் தலைவராக இருந்து இப்போது அச் சபையின் ஐந்தாம் வட்டார உறுப்பினராக இருக்கும் திரு நா. தம்பிராசா ஆவார். அரசியலில் தன்னைப் பெருமளவுக்கு ஈடுபடுத்தியிருந்த காலத்திலும், தொல்பொருட்களைத் தேடி அவற்றை வெளிக் கொண்டுவதில் அவர் பெரும் அக்கறை காட்டி வந்தார். தொடர்ந்து அவர் காட்டிய அக்கறையினால், அண்மையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் எட்டுச் சாசனங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றைப் பற்றி எனக்கு அறிவித்திருந்தார்.”

சுருக்கமாகக் கூறுவதாக இருந்தால், திரு தம்பிராசாவைச் சந்தித்து அவரின் தன்னலமற்ற உதவியையும் ஆதரவையும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்காவிட்டால், இந்தக் கோணேஸ்வரம் எனப்பட்ட புனிதமான நூலை எழுதுவதற்கான வாய்ப்பு எனக்கு இருந்திருக்காது.

இதனைத் திருகோணமலை மக்களும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். இதனாற்தான் இந்த நூல் வெளிவற்போது என்னுடன் சேர்த்துத் திரு தம்பிராசாவையும் அவர்கள் மனமாரப் பாராட்டினார்கள்.

தொடர்பு எப்படி ஆரம்பித்தது?

01-02-1972 தேதிக்குரிய தினகரன் பத்திரிகையில் ஒரு சுருக்கமான செய்தி இருந்தது. அனுராதபுர தொல்பொருள் காட்சிச் சாலையிலுள்ள தமிழ் கல்வெட்டு ஒன்றைத் திருகோணமலைக்கு இடம் மாற்றுமாறு திருகோணமலை அரசாங்க அதிபரைச் சாம்பல்தீவு கிராம சபைத் தலைவர் திரு. தம்பிராசா கேட்டுள்ளார் என அந்தச் செய்தி குறிப்பிட்டது. இந்தச் செய்தியைப் படித்த பின்னர், இந்தக் கல்வெட்டுப் பற்றிக் கூடுதலாக அறிவதற்காக நான் 1972 ஏப்ரல் 14ஆம் தேதி திரு. தம்பிராசாவுக்கு எழுதினேன்.

விரைவாக மற்றும் விரிவாக இரண்டு பக்கங்களில் எனக்கு அவர் எழுதிய பதில் 1972 ஏப்ரல் 18ஆம் தேதி கிடைத்தது. இந்தப் பதிலில் மேரிஸ் ஜோன் மற்றும் மங்காலிப்பிள்ளை ஆகிய இரு விவசாயிகளின் உதவியுடன் மாங்கனாய் குளத்துக்கு அருகில் தான் கண்டு பிடித்த ஒரு கல்வெட்டுப் பற்றித் திரு தம்பிராசா எனக்கு எழுதினார். 1972 மே மாதம் 28ஆம் தேதி எனக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் திருகோணமலையிலுள்ள மானாங்கேணி குளத்துக்கு அருகே பவர் ஹவுஸ் வீதியிலுள்ள கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் ஒரு கல்வெட்டைத் தான் பார்த்துள்ளார் எனவும் அதனைத் தன்னால் வாசிக்க முடியவில்லை எனவும் அதில் தமிழ் எழுத்துக்கள் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது எனவும் குறிப்பிட்டார். இந்தக் கடிதத்தால் கவரப்பட்டபோது அந்தக் கல்வெட்டை நேரில் பார்ப்பதற்காக எனக்குள்ள விரும்பத்தை நான் திரு. தம்பிராசாவுக்குத் தெரிவித்தபோது என்னைத் திருகோணமலைக்கு அழைத்தார். ஒரு வாரம் கழித்து நான் அங்கு சென்றபோது அவர் என்னைத் திருகோணமலை புகையிரத நிலையத்தில் சந்தித்து அன்புடன் வரவேற்றார். நான் அங்கு சென்று அந்தக் கல்வெட்டைப் படி எடுத்தேன்.

இதுவே திரு தம்பிராசாவுடனான எனது முதற் தொடர்பு. இந்தத் தொடர்புக்குப் பின்னர் கல்வெட்டுக்களில் திரு தம்பிராசாவுக்கு இருந்த ஆர்வம் பலமடங்காக அதிகரித்தது. கந்தளாயில்

கண்டு பிடித்த இன்னொரு கல்வெட்டுப் பற்றி 1972 ஜூலை மாதம் 17ஆம் தேதி எனக்கு எழுதினார். இதனைத் தொடர்ந்து கோணேஸ்வரக் கோவில், பத்திகாளி அம்மன் கோவில், நல்லாவெளி மற்றும் மயிலங்குளம் ஆகிய இடங்களிலிருந்த கல்வெட்டுக்களைக் கண்டறிந்து அவற்றைப் படி எடுத்தோம். திருகோணமலையில் தொல்பொருள் துறையில் எனது ஆர்வத்தை

ஊக்குவித்தவர் என்ற முறையில், தமிழரும் திருகோணமலையும் என ஆங்கிலத்தில் நான் எழுதிய சிறிய நூலைத் திரு தம்பிராசாவுக்கு அர்ப்பணித்தேன் என இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வாரந்தோறும் மாதந்தோறும் நாம் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து ஏற்பட்ட தொடர்பு நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் அண்ணா தம்பி என அழைக்கும் அளவுக்குப் பலமடைந்தது.

இந்தத் தொடர்பு 1980ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு நான் அமெரிக்கா செல்லும்வரை நீடித்தது. இந்த ஏறத்தாழ எட்டு வருட காலத் தொடர்பின்போது, திரு. தம்பிராசாவில் நான் யாரைக் கண்டேன்?

ஒரு நல்ல பண்புள்ளவரைக் கண்டேன்:

எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் பெரிது சிறிது பாராது எல்லோருடனும் சமமாகப் பழகினார். நடந்து செல்லும்போது எதிரில் யார் வந்தாலும் அவருடன் எதையாவது பேசிவிட்டுத்தான் போவார். என்னோடு பழகிய கால கட்டத்தில் பண்பற்ற வார்த்தைகள் எதையும் அவரிடமிருந்து நான் கேட்டதில்லை. எந்தச் சோதனை ஏற்பட்ட போதிலும் நம்பினோரைக் கைவிடாத ஒரு அரிய பண்பு அவரிடமிருந்ததை நான் இன்னும் மறக்கவில்லை. எவருக்கு எது சொந்தமோ அது அவருக்குரியது எனக் கருதிய ஒரு பண்பாளன். உதாரணமாக, கல்வெட்டுக்களைக் கண்டுபிடித்தமை பற்றி எனக்கு எழுதியபோதெல்லாம், அதற்கான புகழைத் தனக்காக்கிக் கொள்ளாமல் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க உதவியோரின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டே எழுதுவார்.

ஒரு நல்ல இனப்பற்று மற்றும் நாட்டுப்பற்று உள்ளவரைக் கண்டேன்:

நான் திரு தம்பிராசாவைச் சந்தித்த ஆரம்பத்தில் அவர் அரசியலில் நன்கு ஈடுபட்டவராக, அப்போதிருந்த தமிழ் அரசியல் வாதுகளை நன்கு அறிந்திருந்தார்.

தமிழர் வரலாற்றில் திருகோணமலைக்குள்ள முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். திருகோணமலையில் தமிழர் தொன்மைக்குச் சான்றளிக்கும் எதையும் தேடிப் பேணும் அவரது பணியே எனக்கும் அவருக்கும் இடையிலான தொடர்புக்கு வழிவகுத்தது. நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று, அனுராதபுரத்திலுள்ள தொல்பொருள் காட்சிச் சாலையிலுள்ள தமிழ் கல்வெட்டுக்களைத் திருகோணமலைக்கு மாற்றுமாறு திருகோணமலை அரசாங்க அதிபரைத் திரு. தம்பிராசா கேட்டிருந்தமைக்குத் தமிழ் பண்பாட்டிலும் தமிழர் வரலாற்றிலும் அவருக்கிருந்த அக்கறையே முதற் காரணமாக அமைந்தது என்பதை இங்கு மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன்.

தனிப்படவும் கிராம சபை உறுப்பினர் என்ற முறையிலும் அவருக்கிருந்த பணிகள் பலவற்றின் மத்தியிலும் தனது நேரத்தின் பெருமளவை என்னுடன் செலவிடப் பெரும் விருப்புடன் அவர் முன்வந்தமைக்கான காரணம் என்னுடன் செலவிடும் அவரின் ஒவ்வொரு வினாடியும் திருகோணமலையில் தமிழர் தொன்மையை நிறுவ உதவும் என அவருக்கிருந்த நம்பிக்கையாகும்.

ஒரு நல்ல நண்பனை/சகோதரனைக் கண்டேன்:

எப்போதும் என்னைத் தம்பி என அழைத்தார். எமக்கிருந்த இன்ப துன்பங்களை மனம் விட்டுப் பகிர்ந்து கொண்டோம். எனது முயற்சியின் இலக்கும் அவரது முயற்சியின் இலக்கும் ஒன்றே.

அதாவது திருமலையில் தமிழர் தொன்மையை நிறுவுவது என அவர் நம்பியபோது என்மீது அவருக்கிருந்த நம்பிக்கை மேலும் வளர்ந்தது. என்னை ஒரு நண்பனாக, சகோதரனாகக் கருதி எனது முன்னேற்றத்துக்கு எதைச் செய்ய முடியுமோ அதனை எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராது செய்வதற்கு முன்வந்தார். திருமலையில் பலரை அறிந்திருத்தல் எனது பணிக்கு உதவும் என அண்ணா கருதியதால், பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் தர்மகர்த்தா சோமாஸ்கந்த குருக்கள், ஆசிரியர் சின்னத்தம்பி, புலவர் சோமாஸ்கந்தர், வழக்கறிஞர் செல்வராசா, திருமலை உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு நவரத்தினராசா மற்றும் திருமலை பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தற்போதைய தமிழர் கூட்டணித் தலைவருமான திரு சம்பந்தன் என்போருக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். எனக்காகத் திருமலையில் பல வரவேற்பு விழாக்களை ஒழுங்குசெய்தார். எனது கோணேஸ்வரம் நூல்வெளியீட்டு விழா திருமலையில் நடைபெற்றபோது அதில் முன்னாள் மட்டுநகர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இந்து கலாச்சார மந்திரியாகவும் இருந்த திரு. இராசதுரை கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பிக்கச் செய்வதில் திரு தம்பிராசா பெரும் பங்கு வகித்தார் என்பதைப் பின்னர் அறிந்துகொண்டேன்.

1980இல் நான் விவாகமாகித் திருமலைக்கு எனது மனைவியைக் கூட்டிச் சென்றபோது, திரு தம்பிராசா அண்ணருக்கே முதலில் எனது மனைவியை அறிமுகப்படுத்தினேன். சாம்பல் தீவுக்குத் திரும்பிச்செல்வதற்கு முன்பாக நாங்கள் திருமலையில் தங்குவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் அவர் செய்தமையை நாங்கள் இன்றும் மறக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நற்பண்புள்ள நண்பரை/சகோதரனை நான் சந்தித்து அவரிடமிருந்து பலனுள்ள பலவற்றையும் கற்றுக்கொண்டமையை ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன். அவரின் மறைவு குறித்த எனது வருத்தத்தை அவரின் குடும்பத்தவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் அதே வேளையில் அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்கிலாந்து 03-02-2013

இறைபதம் அடைந்த அமரர் வ.நா.தம்பிராஜா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் சேவைகளும்.

குடும்பத்தினர்

யாழ்ப்பாணம் மாவிட்டபுரம் மாப்பாணர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த நாகமணி அவர்களிற்கும் கரவெட்டி வேளாளர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த தங்கம்மா அவர்களிற்கும் முன்றாவது பிள்ளையாக அமரர் தம்பிராசா அவர்கள் 05.06.1927ம் ஆண்டு சாம்பல்தீவு செம்பாடு என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். மூத்த சகோதரி கனகம்மா 19 வயதிலும், மூத்த சகோரர் இரத்தினம் 16 வயதிலும், காலமாகி விட்டனர். தாயார் இவரது 7வது வயதிலும், தந்தையார் இவரது 12வது வயதிலும் காலமாகி விட்டவே, இவரும் இளைய சகோதரியான சோதிமுத்துவும் தாய் மாமனார் ஆகிய அமரர். சுந்தரம் செல்லத்துரை, மாமி பாக்கியம் இருவரின் அன்பான அரவணைப்பில் வளர்ந்து வந்தனர். இருவரையும் தமது சொந்தப்பிள்ளை போல் பாசத்துடனும், கண்டிப்புடனும் வளர்த்து முதலில் தங்கையாரிற்கும் பின் மருமகனாகிய தம்பிராசாவிற்கும் திருமணபந்தத்தை சிறப்புற நடாத்தி வைத்தனர். 26 வயதில் அமரர் தம்பிராசா அவர்களிற்கு சாம்பல்தீவு உயர்வேளாள பரம்பரைச் சேர்ந்த வேலாபுதம் அன்னப்பிள்ளை தம்பதிகளின் செல்வாப்புதல்வி “மகேஸ்வரி” அவர்களை அவரின் 16 வயதில் இல்லறவாழ்வில் இணைத்து வைத்தனர்.

இவரது திருமணத்தை இந்தியாவின் கேரளமாநிலத்தில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட நாதஸ்வரக்கோஷ்டியின் கானஇசை மழையில், அலங்காரக் கொட்டில் அமைத்துக் கிராமமே இதன்முன் காணாதவகையில் மிக விமரிசையாக அவரின் மாமனார் அமரர் செல்லத்துரை அவர்கள் நடாத்தி வைத்தார்.

இல்லற வாழ்க்கையில் இணைந்த தம்பிராசா+மகேஸ்வரி தம்பதியினருக்கு குகதாஸ், சண்முகநாதன், விஜயராஜேந்திரன், இராஜவரோதயன், கோணேஸ்வரன், சாந்தினிதேவி, இராஜேஸ்வரி, மாலினி, சீதா, இலங்கேஸ்வரி என பத்து அறிவுள்ள செல்வங்கள் பிறந்தனர்.

இவர் இளம் வயதில் தந்தையார் நாகமணி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட, மறைந்த அமரர் தங்கராசா, மாணிக்கராசா (முன்னாள் பா.உ.) ஆகியோரிற்கு உரித்தான பாலச்சந்திரன் ஸ்டேட் எனும் தென்னந்தோட்டத்தில் உள்ள வீட்டிலேயே வளர்ந்து வந்தார். தந்தையாரினாலேயே 144 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள தென்னந்தோட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. மறைந்த பெரியோர்களான சின்னத்தம்பி, சுப்பிரமணியம், ஆறுமுகம், வயிரமுத்து, இராமு மற்றும் இந்தியாவின் கேரளத்தில் இருந்து வந்த ‘சங்கரன்’ போன்ற தொழிலாளர்களின் உதவியுடன் காடு வெட்டி, தென்னை பயிரிட்டு, வளர்த்து, பெரும் தோட்டம் ஆக்கி, அங்கே தொழிலாளர்களிற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து இவரது தந்தையாரே தோட்டத்தின் “கங்காணியார்” எனப்படும். மேற்பார்வையாளராக இருந்தார். இதனால் இவர் “நாகமணி கங்காணியார்” என அனைத்து மக்களாலும் அழைக்கப்பட்டார்.

தந்தையாரால் சுமார் 40 வருடங்கள் பராமரிக்கப்பட்ட பாலச்சந்திரன் தோட்டத்தை அன்புத் தந்தையாரின் மறைவின் பின் தனது 25வது வயதில் மேற்பார்வையாளராக இருந்து 1985ம் ஆண்டு வரை சுமார் 32 வருடங்களாக பராமரித்தார்.

இவர் தனது இளமைப்பருவத்தில் இனப்பற்றுடன் வாழ்ந்தார். 1958ம் ஆண்டின் பின் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டார். 1960ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1965ம் ஆண்டு வரை சாம்பல்தீவு கிராமத்தின் கிராமசபைத் தலைவராக சேவையாற்றினார். அக்காலத்தில் கிராமத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்தார். கிராமத்தின் கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், ஆன்மீகம், மற்றும் சமூகமறுமலர்ச்சி என்பவற்றிற்காக தன்னை அர்ப்பணித்து, பொதுநல சிந்தனையோடு அயராது இரவு, பகல் பாராது உழைத்தார்.

இவர் கிராமசபைத்தலைவராக இருந்த வேளை 1961ம் ஆண்டு திருக்கோணமலை பழைய கச்சேரி முன்பான அகிம்சை வழி சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு அப்போதைய அரசினரால் கைது செய்யப்பட்டு 6 மாதங்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார். அவ்வேளையில் கூடவே பல தமிழ்த்தலைவர்கள் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் தந்தை செல்வா திருவாளர்களான திருச்செல்வம் கியூசி ஐயா, அமிர்தலிங்கம் ஐயா, நாகநாதன் ஐயா, சுந்தரலிங்கம் ஐயா, இராஜவரோதயன் ஐயா, ஏகாம்பரம் ஐயா, போன்றோரும் அடங்குவர்.

சமூகப்பணி

கிராமசபைத் தலைவராக இருந்த காலப்பகுதியில் மக்களோடு மக்களாக மக்கள் தேவை அறிந்து சேவையாற்றினார். அக்காலப்பகுதியில் (1960 - 1965) எமது கிராமத்தில் ஒழுங்கான போக்குவரத்து பாதைகள், வைத்தியசாலை வசதி, நூலகவசதி, மின்சாரவசதி, இல்லாத நிலையிலும் அவற்றினை பெற்றுக் கொள்வதில் அதீத அக்கறை காட்டினார். போக்குவரத்து பாதைகளை கிரவல் இட்டுப் புனரமைத்தார். ஆயுள்வேத வைத்தியசாலையை அமைப்பதில் பெரும் முயற்சி எடுத்து அரசின் உடன் அனுமதியுடன் வெற்றி கண்டார். அவ்வேளையில் முதல் ஆயுள்வேத வைத்தியராக டாக்டர் தங்கக்கணபதி அவர்கள் கடமை புரிந்தார். இவர் பின்னாளில் தந்தையின் சமூகச் செயற்பாடுகளில் வலது கரமாகச் செயற்பட்டார்.

மேலும் கிராம மக்கள் குடிநீர்ப்பிரச்சனையால் கஷ்டப்பட்ட போது வட்டாரங்கள் தோறும் கிராமசபையின் நிதியில் பல பொதுக்கிணறுகளை அமைத்தார்.

1970 - 1975 வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அமரர் நேமிநாதன் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து எமது கிராமத்திற்கு மின்சார இணைப்பை பெற்றுக் கொள்ளப் பெரிதும் பாடுபட்டார். பின்னர் எமது தற்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உயர்திரு. இரா.சம்பந்தன் ஐயா அவர்களின் நிதியுதவியால் மேலும் கிராம மின் விநியோகத்தை விரிவுபடுத்தினார்.

1978ம் ஆண்டில் எமது கிராமத்திற்கு குழாய் நீர் விநியோகம் கிடைக்க முயற்சி செய்தார். பா.உ. சம்பந்தன் ஐயா அவர்களின் நிதி உதவியால் நீர் விநியோகம் கிடைத்தது. தொடர்ச்சியாக மற்றைய பகுதிகளிக்கும் கிடைக்க வழிசெய்தார்.

1964ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் எமது கிழக்கு மாகாணம் 'புயல்' காற்றினால் பெரும் அழிவை சந்தித்தவேளை எமது கிராமம் வரலாறு காணாத பேரழிவைச் சந்தித்தது. அவ்வேளையில் கிராமத் தலைவராக இருந்த தந்தையார் துரிதமாக இளைஞர்களின் படையணியை திரட்டி, துரித கதியில் கிராமத்தின் பாதைகளின் தடைகளை அகற்றி சேதமுற்ற வீடுகளைத் திருத்திக் கொடுப்பதற்கும் வகை செய்தார்.

1960 - 1965 வரை கி.ச. தலைவராகவும் 1966-1975 வரை கி.ச. உறுப்பினராகவும் இருந்து சேவையாற்றினார். இக்காலப்பகுதியில் தந்தையாரோடு சேர்ந்து சேவை பல புரிந்தோரில், ஆயர்வேத வைத்தியர் அமரர் அவை.தங்கக்கணபதி புகழ் பூத்த கவிஞர் 'லியோ' அவர்களும் அவர்தம், பாரியாரும் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவார். இவர்கள் பல முத்தமிழ் விழாக்கள் இசை நிகழ்வுகள் எனப் பல கலை, கலாச்சார நிகழ்வுகளை நடாத்த அரும்பாடுபட்டனர்.

தந்தையாரின் இச்சேவைகளிற்கு, கிராமசபை உறுப்பினர்களாக இருந்த அமரர்களான ஐ.நாகரெட்டை, நா. வல்லிபுரம் க.சிகப்பிரமணியம், இ.பேரம்பலம் திரு.பொ.இராதுரை (மாங்கனாய்) திரு.க.தங்கராசா (ஆத்திமோட்டை), திரு.நெ.கோபால் (ஆத்திமோட்டை), திரு.கா.செல்லத்துரை (6ம் வட்டாரம்), திரு.ஆனந்தராசா (சல்லி), திரு.ச.குமாரசாமி (7ம் வட்டாரம்). போன்றோரும், கி.ச. தலைவர்களான :- திரு.ச.தங்கராசா (சல்லி), திரு.க.வேலாயுதம், திரு. மயில்வாகனம்;; போன்றோரும் மிக்க உறுதுணையாகவும், ஒற்றுமையாகவும் கிராமத்தின் அபிவிருத்தி கருதி, அர்ப்பணிப்பணிப்போடு, சுயநலம் நோக்காது, பொது நலத்தோடு, அரும்பாடுபட்டனர். அவர்களின் சேவைக்கும், அர்ப்பணிப்பிற்கும் கிராம மக்களாகிய நாம் அனைவரும் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குவோமாக.

அக்காலத்தில் காணப்பட்ட ஒற்றுமைப் பண்பு, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, தலைமைத்துவத்திற்கு மதிப்பளித்தல், பொதுநலச் சிந்தனை, திட்டமிடல், குழுவாக செயற்படுதல் போன்ற இன்னோரன்ன பண்புகளை நாம் புகழ்ந்து கூறலாம். அப்பண்புகள் தற்போதைய எமது கிராமத்து இளம் தலைமுறைகளில் வளர வேண்டும் என்பதே எமது தந்தையாரின் எதிர்பார்ப்பு ஆகும்.

எமது தந்தையின் சமூகப்பணிகளிற்குப் பக்கபலமாக இருந்தோரின் வரிசையில் எம்மை ஈன்றெடுத்து வளர்த்து அமரத்துவம் அடைந்த அன்னையும், வளர்த்தெடுத்துக் கல்வி புகட்டிய அம்மம்மாவும் குறிப்பிடத்தக்கோரே. ஏனெனில் அவர்கள் ஆதரவாக இல்லையெனில் எமது தந்தை சமூகம் மறக்க முடியாத சேவைகளையும், சாதனைகளையும் ஆற்றியிருக்க முடியாது. இவ்வேளைகளில் அவர்களின் திருப்பாதங்களையும் மலர்கொண்டு பூஜிக்கின்றோம்.

மேலும் எமது அன்புத் தந்தை தமது தாய் தந்தையை இளம் வயதில் இழந்த வேளையில் தாய்க்கு தாயாய், தந்தைக்கு தந்தையாய், தந்தையாரின் 12வது வயது தொடக்கம் 26 வயது வரை நல்லொழுக்கம், நற்பண்புகள் புகட்டி, வளர்த்தெடுத்து திருமணபந்தத்தில் இணையும் வரை வளர்த்து ஆளாக்கிய அமரர்களான செல்லத்துரை அப்பா, பாக்கியம் பெத்தா, இருவரையும் இவ்வேளையில் நாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம். இவர்கள் எமது தந்தையை பொறுப்பேற்று வளர்த்து இருக்காவிடின் எமது தந்தை நாடு போற்றும் இவ்வளவு சேவைகளையும் ஆற்றியிருக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கவே மாட்டாது.

இவை மட்டுமன்றி எமது தந்தையார் கிராமசபைத் தேர்தலில் நின்றவேளை (1960 இல்) அவரிடம் பணவசதி இருக்கவில்லை. இவ்வேளை தனது மருமகன் போட்டியிட்டு வெற்றி பெறவேண்டு என்ற நல்லெண்ணத்தொடு தனது காணியொன்றை அடகு வைத்து அப்பணத்தை தேர்தல் செலவிற்காக கொடுத்த பெரு உள்ளம் கொண்டவர் அமரர் செல்லத்துரை அப்பா, பாக்கியம் பெத்தா ஆகியோர் என்று பெருமையுடன் கூறலாம். இவ்வேளையில் அவர்களையும் மனதில் நிலைநிறுத்தி அவர்கள் பாதம் வணங்குகின்றோம். தந்தையின் இறுதிச் சமூக சேவைக்காலத்தில் (1965 - 1980) தந்தையாரிடம் நிதி வசதி இருக்கவில்லை. அவ்வேளையில் எமது அம்மம்மா தனது காணியை அடகுவைத்துக் கிடைத்த பணத்தை மனம் உவந்து அளித்தார். இதனால் அவரது சமூகசேவைகளும், வரலாற்றுச் சுவடுகளை கண்டுபிடிக்கும் கருமங்களும் தடங்கல் இன்றி வெற்றி கண்டன.

இறுதி முச்சுவரை சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்து தனக்கென வாழாது சமூகத்திற்காக வாழ்ந்து இறைபதம் அடைந்த எமது “தெய்வத்தின்” (தந்தையின்) அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நாமும் ஒற்றுமையாக பொதுநலச் சிந்தனையோடு செயல் ஆற்ற வேண்டும்.

எமது தந்தை ஆற்றிய சேவைகளிற்காக அவர் உயிர் வாழும் போதே கௌரவித்து இருக்க வேண்டும். இது எமது ஆதங்கம். சிலபெரியோர் இறுதிக்காலத்தில் கௌரவிக்க அவரை அணுகியபோதும், தனது தன்னடக்கத்தாலும், காலச்சூழ்நிலை கருதியும் மறுத்துவிட்டார். இறுதிக்காலத்தில் தன்னை பெருமைப்படுத்தாது. அடக்கமாக வாழ்ந்தார். அவர்காட்டிய வழிகளும், அவரது போதனைகளும் எம்மை நல்மனிதர்களாக வாழ வழிகாட்டும். அவர் வழியில் பிள்ளைகளாகிய நாம் அவர் சேவைகளை தொடர்வோம் என அவர் பாதம் தொழுது உறுதி கூறுகின்றோம்.

சமயப்பணி

மாதும்மையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமான், பத்திரகாளி அம்பாள், மாங்கணாய் மாரியம்பாள், சல்லி முத்துமாரி அம்பாள் மீது அளவிலா ‘பக்தி’ கொண்டிருந்தார். சமயப்பணியின் ஊடாக கிராமக்களை ஆன்மீகவழியில் நெறிப்படுத்தினார். மாங்கணாய் மாரி அம்பாள் ஆலய “முதல் கும்பாபிஷேகத்தை” அப்போதைய கிராம அதிகாரி (விதானையார்) திரு.க.சுப்பிரமணியம், பூசாரியார் பொன்னம்பலம், அவரது மகன் திரு.இராசதுரை மற்றும் ஊர் பெரியோர்களுடன் சேர்ந்து 1962ம் ஆண்டு” மிகச் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். அம்பாளின் கும்பாபிஷேகத்தை இந்தியாவின் “ரிஷிசேசம்” போன்ற புண்ணிய தலங்களினது தீர்த்தங்களை விசேடமாக அங்குள்ள சுவாமிகள் மூலம் வரவழைத்து, மேலும் கதிர்காமம், கோணேஸ்வரம், நல்லூர், கீரிமலை போன்ற புனித தலதீர்த்தங்களையும் கொண்டு நிறைவேற்றினார்.

எமது கிராமத்தில் “திவ்விய ஜீவனசங்கம்” எனும், சைவ சமய ஆன்மீக அறநெறி அமைப்பால் கிராம சிறார்களிற்கு ஆன்மீக போதனைகளையும், இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த சுவாமிகள் மூலம் பெரியோர்களிற்கு சமயச் சொற்பொழிவுகளையும் சிறப்புற நடாத்தினார்.

திருக்கோணமலை பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள சிவயோக சமாஜ “சுவாமி கெங்காதரானந்தாஜி” உடன் மிக்க மரியாதை கொண்டு சுவாமிஜியை ஒவ்வொரு வாரமும் தரிசித்து அவரது ஆசீர்வாதத்தை ஊர்மக்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுத்தார். சமாஜ வளாகத்தில் நெருஞ்சிச் செடிகள் நிறைந்திருந்த வேளை அமரர் செல்லத்துரை நவரெட்ணம் (மைத்துனன்) தலைமையிலான இளைஞர்கள் சிலரை சாம்பல்தீவிலிருந்து மாட்டு வண்டியில் வாழைத்தண்டுகளுடன் கூட்டிச் சென்று வாழைத்தண்டு உருட்டி, நெருஞ்சி முட்களை இல்லாது ஒழித்தார். பின்னாளில் சமாஜத்தில் தொண்டாற்றிய எமது “நவரெட்ணம்” மாமா கூற அறிந்தோம்.

1965ம் ஆண்டு - 1975 வரை கிராமசபையின் 5ம் வட்டார உறுப்பினராக இருந்த வேளையிலும் தமது சேவையை தொடர்ந்தார்.

கல்விப்பணி

1962ம் ஆண்டு கிராமசபைத் தலைவராக இருந்தபோது எமது கிராமத்திலுள்ள ஆத்திமோட்டை குடியேற்றக் கிராமத்தில் சிறார்களின் கல்வித்தேவையை உணர்ந்து அவ்வேளையில் 8ம் வட்டார உறுப்பினராக இருந்த அமரர் திரு.நெ.கோபால் அவர்களின் பக்கபலமான உதவியுடன்

தற்போது ஆத்திமோட்டை தமிழ் வித்தியாலயம் அமைந்துள்ள காணியில் ஒரு ஒலைக்கொட்டில் அமைத்துப் புதிய பாடசாலை ஒன்றை அமைத்தார்.

அதன் திறப்பு விழாவின்போது எமது தாயார் தம்பிராசா மகேஸ்வரி நாடா வெட்ட, தந்தை குத்துவிளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தனர். இப்பாடசாலையின் அப்போதைய அதிபராக பின்னாளில் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியாக இருந்த அமரர் துரைராஜசிங்கமும், ஆசிரியர்களாக இளைப்பாறிய அதிபரான திரு.க.தங்கவேல், மற்றும் அமரத்துவம் அடைந்த திருமதி. நாகரெட்டினம் புஸ்பதேவி ஆசிரியை, ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை திருமதி.சண்முகராசா செல்வநாச்சியார் ஆகியோரும் கடமையாற்றினார்கள். இவர்கள் தம் பணியாற்ற பல்வழியிலும் உதவி செய்தார்.

கிராமத்தில் வள்ளுவன் வாசிகசாலையை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு நூல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். பாடசாலைகளில் கிராமசபை ஊடாக பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, கவிதைப் போட்டி என பலபோட்டிகளை நடாத்தி மாணவர்களின் கல்வி வளம் பெறப் பாடுபட்டார்.

இவ்வேளையில் அமரர்களான திரு.முருகையா, திரு.க.சண்முகநாதன், திரு.ஏ.சிவஞானம் போன்றோர் எமது தந்தையாரின் பணிகளில் பக்கபலமாகச் செயற்பட்டதை நாம் மறக்கமுடியாது. மேலும் நாமகள் சனசமூக நிலையத்தை உருவாக்கி, அதன் மூலமும் பல சேவை ஆற்றினார்.

விவசாயப்பணி

1973 காலப்பகுதியில் மாங்கனாய், ஐயங்குடா, இலுப்பைக்குளம் போன்ற பகுதிகளில் படித்து வேலைவாய்ப்பு அற்று இருந்த இளைஞர்களிற்கான விவசாயத்திட்டங்களை அரசு அதிபர், பிரதி அரசு அதிபர் காரியாதிக்காரி போன்றோரின் பூரண ஆதரவோடு மிகத் துரிதமாக செயற்படுத்தினார். அத்திட்டங்களில் இலுப்பைக்குளத்தில் 25 ஏக்கர், ஐயங்குடாவில் 25 ஏக்கர், மாங்கனாயில் 25 ஏக்கர் என உருவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டங்களில் வெங்காயம், மிளகாய், சோளம் மற்றும் மரக்கறி பயிர்களை இளைஞர்கள் பயிரிட்டு எமது கிராமத்தை செழிப்பறச் செய்தனர்.

1973 - 1976 காலப்பகுதியில் 'தை' மாதம் என்றவுடன் இரவு நேரங்களில் வீடுகள் தோறும் கொழுப்பு செல்லும் பாரவூர்திகள் (லொறிகள்) வரிசையாக வெங்காயம் ஏற்றுவதற்காக காத்திருக்கும். அந்த அரிய செழிப்பான காட்சியை இனி எப்போது பார்ப்போம்.

ஒவ்வோர் விவசாயியும் தம்நிலத்தில் கிணறு வெட்ட நீரிறைக்கும் இயந்திரம், உபகரணம் வாங்க இலங்கை வங்கி மூலம் கடனுதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். (இக்காலத்தில் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா இன் தலைமையிலான ஆட்சி இருந்தது. அது உள்ளூர் உற்பத்தியைப் பெருக்கிய விவசாயிகளிற்கு ஓர் "பொற்காலம்" எனலாம்).

அவ்வேளையில் அரசாங்க அதிபராக "திஸ்ஸ தெய்வேந்திரா" எனும் சகோதர இனத்தைச் சார்ந்த மொழி, மத, பாகுபாடு காட்டாத சகல இனத்தவராலும் போற்றப்பட்ட ஒரு உத்தமர் இருந்தார். அவரிடமிரு பக்கபலமாக உதவி அரசாங்க அதிபராக திரு. மு.செல்வரெத்தினம் அவர்களும், "பிரிவு காரியாதிக்காரி" ஆக சாம்பசிவனாய் உம் இருந்தனர். இவர்கள் எமது தந்தையுடன் மிக அந்நியோத்தியமாகவும், மிக்க நட்புறவுடனும் பழகினர். இதனாலேயே எமது தந்தை தமது சேவைகளை இவர்கள் மூலமாக பெற்று சிறப்பற ஆற்றினார். எமது தந்தையும் இவர்களிற்கு நன்றிக்கடனாக ஐயங்குடா திட்டத்திற்கு "செல்வரத்தினபுரம்" எனவும்,

மாங்கனாய் திட்டத்திற்கு “திஸ்ஸதெய்வேந்திரபரம்” எனவும் பெயர் சூட்டி அழைத்தார். இக்காலப் பகுதியை “எமது கிராமத்தின் பொற்காலம்” எனின் மிகையாகாது.

தற்போது “கோணேபுரி சுனாமி வீடமைப்புத்திட்டம்” அமைந்துள்ள நிலங்களே தந்தையின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட “திஸ்ஸ தெய்வேந்திரபரம்” ஆகும். இப்போதும் சில கிணறுகள் அடையாளமாக இங்கேயுள்ளன.

மேலும் தந்தையின் காலத்தில் ஆறாங்கட்டை, தண்ணீர்தொட்டி சந்தியிலிருந்து ‘அடுக்குப்பார்’ எனும் பகுதிவரையுள்ள வீதிக்கு 1973 இல் “கோணேசபுரி வீதி” எனவும் அப்பிரதேசத்திற்கு கோணேசப்பெருமானின் நாமத்தை நினைவுறுத்த “கோணேசபுரி” எனவும் அரசாங்க அதிபரின் அனுமதியுடன் பெயர் சூட்டினார். தற்போதும் கூட “கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழக வளாகம்” அமைந்துள்ள பிரதேச முகவரி கோணேசபுரி எனவே அழைக்கப்படுகின்றது. எனக் கூறிக்கொள்வதில் நாம் அனைவரும் பெருமைப்பட வேண்டும்.

அரச அதிபராக இருந்த “திஸ்ஸ தெய்வேந்திரா” எமது தந்தை மீது மிக்க மதிப்பு வைத்திருந்ததன் பேராக அவரிடமிரு இரு ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கி எமது கிராம குறைபாடுகளை கேட்டறிந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வகை செய்தார்.

தமிழில் தட்டச்சு செய்த கடிதத்தில் ஒப்பமிட்டு தந்தையாரிற்கு அனுப்பியுள்ள கடிதம் தற்போது சான்றாகவுள்ளது.

பிற்குறிப்பு

எமது தந்தையார் தமது சேவைகளை ஆற்ற பல்வழிகளிலும் உதவிபுரிந்த உள்ளங்கள் மற்றும் வரலாற்றுச் சுவடுகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்த போது அவற்றை வாசித்து அவற்றிலுள்ள தமிழர் வரலாற்று சிறப்புக்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்த உறுதுணையாய் இருந்த கலாநிதி. செ. குணசிங்கம், பேராசிரியர், கா. இந்திரபாலா, பெரும் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர். செ. பத்மநாதன், கலாநிதி. க..சரவணபவன் மற்றும் ஏனைய கல்விமான்கள் யாவிற்கும் எமது குடும்பம் சார்ந்த நன்றிகளை தெரிவிக்கின்றோம்.

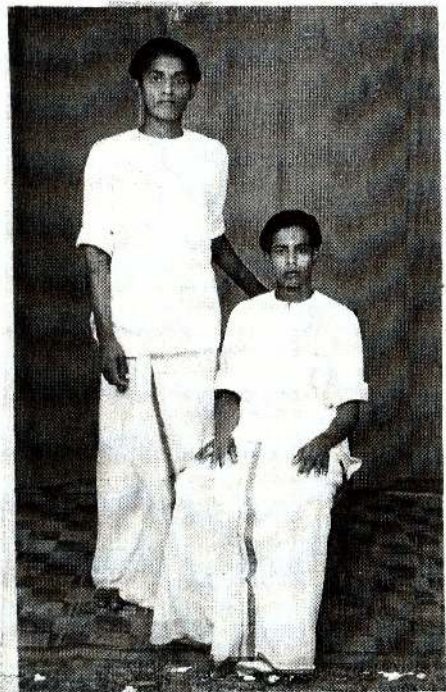
தம்பிராஜா அவர்கள் பாதுகாத்துவைத்த
பெருந்தொகையான ஆவணங்களுள்ளிருந்து
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஒளிப்படங்களும்
ஆவணங்களும்



நா. தம்பிராஜா அவர்களுடைய
பெற்றோர். நாகமணி தங்கம்மா
தம்பதிகள்.



பெற்றோரின் மறைவின் பின் 12 வயதிலிருந்து திருமணம் வரை
தம்பிராசா அவர்களை வளர்த்து ஆளாக்கிய தாய்மாமன் செல்லதுரை
அவர்களும் மாமியார் பாக்கியம் அவர்களும்.



ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் அமரர்
க. வேலாயுதம் (முன்னாள்
கிராம சபைத் தலைவர்)
அவர்களுடன்.

தபால் அடையாள
அட்டை.

PHOTOGRAPH OF HOLDER

IDENTITY CARD
No. Z 3050
8 JAN 1950

Valid up to:

Particulars

1. Name in Full K. Velayutham
2. Father's Name K. Chinnaiyan
3. Profession Teacher
4. Permanent Residence Madurai
5. Nationality Indian
6. Date of Birth 10.12.1921
7. Height 5.2.2
8. Description of Hair Black
9. Complexion and Special Marks Dark

Signature of Holder: K. Velayutham
Date: 10.1.50

For Registrar-General
9 JAN 1950

Signature of Registrar-General: [Signature]
Date: 10.1.50

Attended by: [Signature]
Registrar-General



தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி
அமரர் நடராசா
சகுந்தலாதேவி
அவர்களுடன்
துணைவியார் மகேஸ்வரி
அவர்கள்

நா. தம்பிராஜா
அவர்களுடைய
துணைவியார்
மகேஸ்வரி அவர்கள்.



துணைவியாருடன்
இளமைக்காலத்
தோற்றம்



துணைவியாருடன்
2002ம் ஆண்டு.



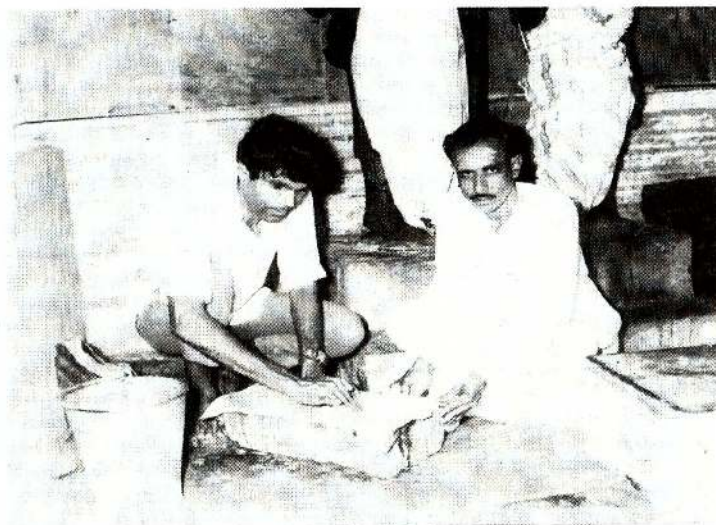
வரலாற்றாய்வாளர்
கலாநிதி செ.
குணசிங்கம்
அவர்கட்கு
சாம்பல்தீவு
கிராமத்தில்
அளிக்கப்பட்ட
கௌரவிப்பு நிகழ்வு.
(1973)

திருகோணமலை
பத்திரகாளி அம்மன்
கோயிலில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட
தொல்பொருளினை ஆய்வு
செய்யும் போது..

கலாநிதி செ. குணசிங்கம்
(வலம்), பேராசிரியர் கா.
இந்திரபாலா (இடம்)
ஆகியோருடன்..



கோணேஸ்வரத்தில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட
கல்வெட்டினை
கலாநிதி செ.
குணசிங்கத்துடன்
இணைந்து ஆய்வு
செய்யும் போது..



கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற பூசையில்
கலாநிதி செ. குணசிங்கம், பேராசிரியர் இந்திரபாலா
ஆகியோருடன்..



1961 இல் தமிழரசுக் கட்சியினால் திருகோணமலையில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட
அறப்போர் காட்சிகள்.





1961 இல் தமிழரசுக் கட்சியினால் திருகோணமலையில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட அறப்போர் காட்சிகள்





சாம்பல்தீவில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட 'அறிஞர் அண்ணா' நினைவு நிகழ்வு..



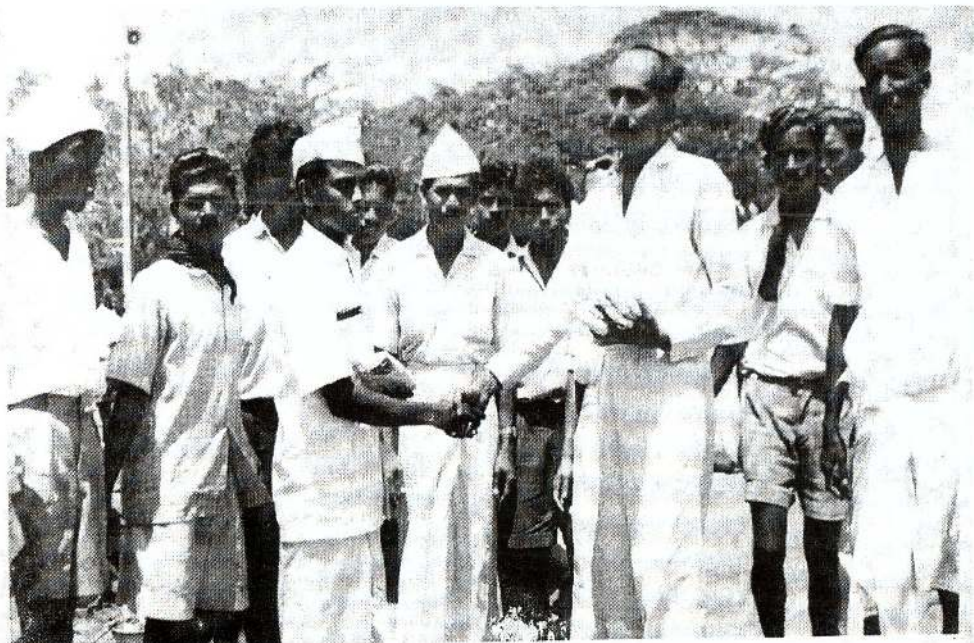
சிவயோக சமாஜத்தில் சுவாமி கெங்காதராநந்தாவுடன்



அவர் கடமையாற்றிய பாலச்சந்திரன் எஸ்டேட் ஊழியர்களுடன்



மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றில்



இந்துக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் சிவபாலனுடன்



சாரணர் நிகழ்வு ஒன்றில்..



திருகோணமலையின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பா. நேமிநாதனுடன்



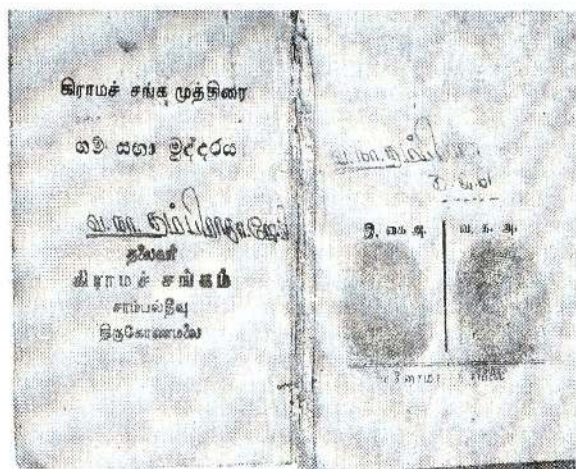
திருகோணமலையின் புகழ்பெற்ற விசக்கடி வைத்தியர் பிள்ளையான்தம்பியை
பாராட்டும் நிகழ்வொன்றில்.. அருகே முன்னாள் கிராமசேவகர் க.
சுப்பிரமணியம் நிற்கிறார்.



சாம்பல்தீவுக்கு வருகைதந்த முன்னாள் உள்ளுராட்சி அமைச்சர்
திருச்செல்வம், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாணிக்கராஜா ஆகியோரை
வரவேற்கும் நிகழ்ச்சி



கிராம மக்களுடன்..



கிராமச் சங்க முத்திரையில்
தம்பிராஜாவின் கைரேகை.



தம்பிராஜா பயன்படுத்திய
அவரது தபால் உறை



சைவமும் தமிழும் தழைத் தோங்குக!

17-8-60 ல் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த உப்பு வெளியில் அலஸ்தோட்டம் என்னும் கிராமத்தின் கிராமச்சங்க அங்கத்தவராக இருந்த திரு. வீ. கட்டையர் என்பவர் இறந்த அந்திய கருமாதிக்கு சைவசமய ஆசாரப்படி அன்னரின் ஆத்மா சாந்தியடைய கன்னியாய் வென்னீர் ஊற்றில் கருமாதியைச் செய்ய திருகோணமலையில் உள்ள சைவக் குருமார் பலரிடம் மேல்குறிப்பிட்ட பெயர் வழிக்காரரின் கருமாதியை சைவசமய ஆசாரப்படி செய்யும் படி கேட்கப் பட்டபோது சாதிக் கட்டுப் பாட்டை முன்னிட்டு ஒருவரும் முன்வர மறுத்து விட்டார்கள் இதை அறிந்த சைவசமய குரு ஒருவர் மேற்படி கருமாதியை செய்ய முன்வந்தார் சைவசமய ஆசாரப்படி கன்னியாய் வென்னீர் ஊற்றில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடாத்தப் பட்டது. இவர் இதை செய்ததிற்காக இவர் பூசை செய்யும் கோவில் முகாமக் காரர் கோவில்களில் பூசை செய்யாமல் தடை செய்துள்ளார்கள் இது நீதியா!

திரு. வீ. கட்டையர் தமிழ் பேசும் மகனாக பிறந்தது குற்றமா? இவர் தமிழ் மகனாக பிறந்திரா விட்டால் இந் நிலை இவருக்கும் இவரின் கருமாதியை செய்த குருவுக்கும் கிடைத்திருக்குமா? கோவிலில் பூசை செய்ய தடையா? இது நீதியா அல்லது சைவசமய கோட்பாடா! சைவசமயம் அன்பின் மதம் என்பது பொய்யா? தீண்டாத சாதியாகப்பிறந்த பல பெரியார்கள் சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்றது பொய்யா? உலகம் போற்றும் திருவள்ளுவர் ஓளவைமுதலிய பெரியார்கட்கும் அவர்களின் மணி மொழிகட்கும் இழுக்கு உண்டாக்கலாமா? இவர்களின் எண்ணத்துக்கும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருகோணமலையில் வாய்ப்பூட்டுச் சட்டமா? சைவப்பெருங்குடி தலைவர்களே பொது மக்களே! இந்த சைவசமய குருவின் துன்பக் கண்ணீரைத்துடைக்க முன் வந்து ஆவன செய்யும் படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

உணக்கம்

19-8-60

உங்கள் நல்லெண்ணத்தை விரும்பும்
வ. நா. தம்பிராஜா கி. ச. தலைவர் சம்பற்றிவு
க. கி. கப்பிரமணியம் கி. ச. அங்கத்தவர்
நா. கந்தையா திவ்விய ஜீவன சங்கம்
(சம்பற்றிவு கிளை)

மனோரமா அச்சகம், திருமலை.



தமிழக சட்டப் பேரவை

House of Representatives

19-8-61

அன்புதடயீர்

தலைவர் அறிவுறுத்தல்கள் கடிதமும், கல்வி, குடும்பம், மற்றும் ஏனைய புதித ஆட்சிக்காலம் கிடைக்கப் பெற்றேனா.

உமது மனப்பான்மையையும், பண்பையும் மெச்சுகின்றேன். உமது உயத்திற்கு சூத்திரம் என்ன முறையின் ஒன்றாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

நீர் மெய்யும் செல்வந்தரல்ல. பலருக்கும் வாரம்பத்திற்காக உதவுவதில் உதான் ஒரு சிறிய தொகை வீணாகிவிட்டிருக்கிறது. அதுப்படியும்பின் ஆகும் ஒருவருக்கு ஒன்று முதலாகி திருத்தங்களை அதுப்படியும் உமது பிள்ளைகள் திரும்பியதற்கு உதார். மணம் செல்வனாக வேண்டியது அவர்களுக்கு செல்வனாக உதார். நான் திரும்பி எடுத்துவந்த உதாரம் எண்ண வேண்டாம். நீங்கள் திரும்ப வேறு ஒரு உதாரம் திரும்புகிறீர்கள் உதார்.

அந்த உதாரம் திரும்புகிறீர்கள்.

திருவள்ளூர் திரு. ராஜகிருஷ்ணன்



19-8-61

அன்புடைமீள்

தலைவர் அவர்களே, காவிரி கரையில் கட்டப்படும் கட்டிடம், கல்வி, குடிசை, மற்றும் ஏராளமான புதிய
தேசியக் கட்டிடம் கட்டப்படும் கட்டிடம்.

உமது மனப்பான்மையையும், பண்பையும் மெச்சி கிண்டிக்கும் கிண்டியும்
உமது உயிரிழந்து போகிறான் என்ற முறை
யின் ஒன்றாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

நீர், மெழுகும் செல்வம் தன்னை
மலருக்கும் வாரம்பத்திற்கு கைகள் அசைப்பது
வருவது ஒரு சிறிய வெளக்க வீண் விரயமாகிவி
யது. அதுபற்றியும் பின்னாலும் ஒருவருக்கு
ஒன்று திரண்டு திரண்டுகொண்டே வரும். உமது
பண்புகள் இரம்பிரமயத் துணர். மனம் செல்
வனாக வேண்டியது அவர்களுக்கு செல்வனாக
கூடும். நான் நினைக்க எடுத்துக்கொள்ளும்
எண்ண வேண்டாம். நீங்கள் நினைக்க வேறு ஒரு
விவரமாக விரிந்து வரும்.

அங்கு கட்டிடம், காவிரி
கரையில் கட்டிடம்.

திருவள்ளூர்
ந. திருவள்ளூர்

சாம்பற்றீவுப் பொது மக்களுக்கு எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள்

1958ல் வரும் கிராமச்சங்கத் தேர்தலில் நான் கிராமச் சங்க அங்கத்தவராகவும் கிராமச்சங்கத் தலைவராகவும் வர விருப்பமாக இருக்கிறேன். என்னிடம் தேர்தலுக்காகச் செலவு செய்யப் பணமோ கிடையாது. எனக்குப் போட்டியாக வரும் செல்வம் படைத்த சீமான்கள். சாராயப் போத்தல்களுடனும் நீல நோட்டுக் கட்டு ரூபாய்களுடனும் காட்சி தருவார்கள். அவர்களுக்கு அறிவு ஊட்டுவது உங்கள் கடமை. நான் வறுன பான குடும்பத்தில் பிறந்தவன். ஏழைகள் மத்தியில் எனது சிறுபராயம் தொடக்கம் இன்று வரையும் சீவித்து வருகிறேன். நான் எனது கிராம மக்களுக்காகக் கஷ்டப்பட்டு உழைப்பதைக்கண்ட இனபந்துக்களில் சிலர் எனக்கு மாருகச் சூட்சிகள்செய்தும் கெடுமதிகள்செய்தும் வருகிறார்கள். எப்படியானகஷ்டம் எனக்கு வந்தாலும் கடவுளுக்கும் பொதுமக்களுக்குமே தீர்ப்புக் கூறும்படி சொல்லி வருவதே என்னுடைய வழக்கம். உச்சிமீது வான் இடிந்து வீழுகின்ற போதிலும், அச்சமில்லை. அச்சமில்லை. என்று பாரதியார் பாடிய பாடலில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. என் போன்ற ஏழைமக்களுக்கு செய்யும் தொண்டே நான் ஈசனுக்குச் செய்யும் அரிய தொண்டு. என்னுடைய நன்முயற்சிக்கு பொதுமக்கள் ஆகித் உங்கள் ஒற்றுழைப்பும் பொருள் உதவியும் தேவை.

“ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு — நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு”

வணக்கம்

உங்கள் உண்மையுள்ள ஊழியன்.

வ. நா. தம்பிராசா

(கி. ச. அங்கத்தவர்)

23-12-57.

சாம்பற்றீவு

அகில இலங்கைத் தமிழ் பேசும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சமাজம்

All Ceylon Tamil - Speaking Local Authorities Association.

மவர்: டாக்டர் சி. சிவானந்தன், ஜே. பி. யூ. எம். அவர்கள்.

தலைவர், நகராண்மைக்கழகம், திருகோணமலை.

President: Dr. S. Sivaranandan J. P. U. M.
Chairman, Urban Council, Trincomalee.

மவுசர், பொதுவான்:

வ. நா. தம்பிராஜா, ஜே. பி. அவர்கள்
தலைவர், கிராம சபை, சாம்பல்திவு.

Secretary & Treasurer;

V. N. Thambirajah, Esqr. J. P.
Chairman, Village Council, Sampalattu.

நகராண்மைக்கழகப் பணிமனை,

நகரமண்டபம்,

திருகோணமலை.

திகதி: 27- 4- 1965.

URBAN COUNCIL OFFICE,
Town Hall,
TRINCOMALEE.

Date: _____ 196

கனம் உள்நூராட்சி அமைச்சர் அவர்கட்கு,
கொழும்பு.

ஐயா,

இலங்கைவாழ் தமிழ், சிங்கள மக்களின் நலன் கருதி சாதி,
மத பேதமில்லாமல் இலங்கையில் தேசிய அரசாங்கத்தின் நிறுவ
வும், இந்தப் பெருந்தே நல்லுறவுக்காகப் பாடுபட்டுவரும் தங்களுக்கு
எல்லாம்வல்ல இறைவன் அருள் புரிந்து ஆசீர்வதிப்பாராக.

வணக்கம்.

உங்கள் உண்மையுள்ள,

வ. நா. தம்பிராஜா

செயலாளர்.

மவர்:

Residents:

திருவாரூர் அவர்கள்.

நகர சபை உறுப்பினர் வாழ்க்கை.

Thiruvārūr, Esqr. M. M. C.,
Office.

திசையாசிங்கம், ஜே. பி. யூ. எம். அவர்கள்
மவர், ந. க. மட்டக்களப்பு.

Thiruvāsiṅgam, Esqr. J. P. U. M.
Chairman, Urban Council, Batticaloa.

ம. எஸ். ஏ. நகீம், ஜே. பி. அவர்கள்
தலைவர், மட்டக்களப்பு, மன்னார்.

M. S. A. Rahim, Esqr. J. P.
Chairman, Town Council, Mannar.

ம. பொன்னியா, ஜே. பி. யூ. எம். அவர்கள்
தலைவர், ந. க. வவுனியா.

M. Ponniah, Esqr. J. P. U. M.
Chairman, Urban Council, Vavuniya.

1- செயலாளர்:

st. Secretary:

டாக்டர், ஜே. நவரத்தினம், ஜே. பி.

உப-தலைவர், மட்டக்களப்பு, மன்னார்.

Dr. J. Navaratnam, J. P.
Vice-Chairman, Town Council, Mannar.

முதல் வாரம்:

“அறப்போர்”

திருக்கோணமலையில் 4-3-61 சனி முதல் 11-3-61 சனி வரை வெற்றி கரமாக நடைபெற்ற அறப்போரின் விபரங்களை உங்கள் மேலான பார்வைக்கும், பரிசீலனைக்குமாக இங்கு சுருக்கமாகத் தருகிறோம்.

இந்த அறப்போரில் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கலந்து கொண்டு, சுட்டெரிக்கும் வெய்யிலையும், கொட்டிய மழையையும் பொருட்படுத்தாது அண்ணல் காந்தியார் காட்டிய அன்பு வழியில் அமைதியாக ஆனால் ஆணித்தரமாக ஆட்சியாளருக்கு இந்த நாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைக் குரலை எடுத்துரைத்திய அத்தனை மக்களுக்கும் முத்தமிழ் அன்னையின் சார்பில் நன்றி கூறுகிறோம்.

இந்த அறப்போரில் அதிக உற்சாகம் காட்டிய தாய்க்குலத்திற்கு நாட்டின் சரித்திரத்திலே ஒரு தனியிடம் உண்டு. மங்காத புகழ் படைத்த மாதர்குலமாணக்கங்களின் மொத்தான சேவைக்குச் சிரம் தாழ்த்துகிறோம். சங்ககாலத்தையும் வென்றுவிட்ட உங்கள் வீரம் சரித்திரத்தின் சாகாத இடத்தைப் பிடித்துவிட்டது.

மாணவ மணிகளுக்கும் எங்கள் இதயம் கனிந்த நல்லெண்ணம் உரித்தாகட்டும். நடமாடும் வருங்காலங்கள் இந்த நகரின் வீதிகளிலே பவனி வந்து நற்றமிழ் முழக்கம் செய்து, அன்னமொழி காக்க அறப்போரில் தாமாகக் குதித்தது உங்கள் எதிர்கால விடுதலையைக் குறிக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். புதுநாளை உண்டாக்கி மொழி காக்கும் களத்திலே புருந்தைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் இனிமேல் அமைதியாக இருங்கள், அவசியம் ஏற்படின் உங்களையும் அழைக்கிறோம்.

கன்னித் தமிழ் காக்கும் பணியில் இறங்கி காயமடைந்தோரே, நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட தியாகத் தழும்புகள் இந்த கீள் வையம் நிலைக்கும் வரை, தமிழ் பேசும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நிலைக்கத்தான் செய்யும்.

அறப்போர் நிகழ்ச்சிகளின் விபரங்கள் இதோ:-

கலந்து கொண்டனர் இவர்களுடன் (மூலம் சந்தையாகவாரைகளும் வரலாமாகப் பங்குபற்றினர். நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களும் உணவு வழங்கினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)



சனிக்கிழமை (11-3-61.)

தலைவர்:- திரு. வ. நா. தம்பிராஜா (தலைவர் கிராமச் சங்கம், சாம்பல்திவு) கலந்து கொண்டவர்கள்:- 6000 (ஆண்களும், பெண்களும்) உணவு வழங்கியவர்கள்:- துறைமுகத் தொழிலாளர் யூனியன்கள் கலந்து கொண்ட கிராமங்கள்:- சாம்பல்திவு, நிளவெளி, தம்பலகமம், முதுர் விசேட நிகழ்ச்சிகள்:- துறைமுகத் தொழிலாளர்களின் ஊர்வலமும், 7-ஆம் வட்டாரப் பொது மக்களின் ஊர்வலமும், ஓர்வு பெற்ற அரசாங்க ஊழியர்களின் ஊர்வலமும் சாம்பல்திவுமக்களின் ஊர்வலமும் நடைபெற்றன இந்நூக் கல்லூரி உணவு கொடுத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

முதுர் மூன்றாம் பிரதிகிதி ஜனப். எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி அவர்கள் சாம்பல்திவு கல்லூரி பங்கெடுக்கக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல்.



7/1/75
2/1/75

திரு. பாரதி திரு. பாரதி
திரு. பாரதி திரு. பாரதி,

உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது.
திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.
திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

55/ திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

10/6/73

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

திரு. பாரதி திரு. பாரதி திரு. பாரதி.

அறிவித்தல்.

சாம்பல்தீவு வாழ் தமிழ் பேசும் பெருங்குடி மக்களுக்கு அறியத்தரும் விண்ணப்பம், 22-12-64ல் வீசிய சூறாவளி காற்றினால் எமது கிராமம் அபாயகரமான முறையில் பாதிக்கப்பட்டு எமது மக்கள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடையில்லாமல் உடுத்த உடைகளுடன் அனாதைகளாகக் காட்சியளிப்பதுடன், பல கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான வீடுகளும், வான் பயிர்களும் சேதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு உடனடியாக நிவாரணம் வழங்கவேண்டுமெனக்கோரி திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர், திருகோணமலை காரியதிகாரி, சாம்பல்தீவு கிராம சேவையாளர், திருகோணமலை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஜக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா, தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம், தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், சமசமாஜி கட்சித் தலைவர் டாக்டர் என். எம். பெரேரா ஆகியோர்களுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளோம். அவர்களால் வழங்கும் எந்த உதவியையும் சாம்பல்தீவு வாழ்மக்கள் ஏற்க வேண்டுமென்பதே கிராம சபையின் விருப்பம்.

சாம்பல்தீவு கிராமத்திற்கு கொண்டுவரப்படும் உணவுகளை நாம் ஏற்க மறுப்பதாக சிலர் பொய் வதந்திகளைப் பரப்பியுள்ளனர். இதை பொதுமக்கள் நம்பவேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். பொது ஸ்தாபனங்களால் வழங்கப்படும் உணவு, உடை முதலியவைகளை சாம்பல்தீவு கிராம சேவையாளர் திரு. க. முருகையா அவர்களின் தலைமையில் ஓர் சபையை நிறுவி விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்பதே எமது பேரவா. ஆகவே பொதுமக்கள் எல்லோரும் இவ்விடயத்தில் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கும்படி உங்களை சிரமதாழ்த்தி வேண்டுகிறேன்.

சாம்பல்தீவு

6-1-65.

வ. நா. தம்பிராசா

கிராம சபைத் தலைவர்.

குறிப்பு:-

சாம்பல்தீவு கிராமத்தின் முன்னேற்றம் கருதி அயராது உழைக்கும் சிரமதான இயக்கத்தினருக்கும், சமூக சேவையில் திரு. க. முருகையா அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் தொண்டர்களுக்கும், அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களுக்கும் கிராம மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் செய்யக்கூடிய உதவிகளையும், ஒத்துழைப்பையும் வழங்கும்படி தயவுடன் வேண்டுகிறேன்.

மேலே உள்ள விண்ணப்பம் இதுகோணமலை

இரா. சம்பந்தன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
தலைவர் - இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு

"நாம் தமிழர்" என்ற எமது சிந்தனையின் கருவூலமாக இருப்பது நமது தாயகம் என்ற மையத்தாள்தான். நம் முந்தையர் ஆயிரம், ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்த எமது இந்தப் பாரம்பரியத் தாயகம் மீதான எமது அடங்காப்பற்றே இன்று எமது இன உணர்வின் மூலக் கருவாக விளங்குகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

அத்தகைய தாயக மண் மீதான் - பாரம்பரிய வாழிடத்தின் மீதான் - எமது உரிமைகளை நிலைநிறுத்துவதற்காக தொன்மையான சரித்திர, புனியியல் சான்றாதாரங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து முன்னிறுவும் செயற்கரிய பணியை ஆற்றுவதில் தம்மை முழுமையாகப் பிணைத்துக்கொண்டவர் அன்பர் அமரர் தம்பிராசா அண்ணார். சாம்பல்தீவில் முகிழ்ந்த தமிழ் முத்து அவர்.

ஈழத் தமிழர் தாயகத்தின் தலைப்பூமியான நமது திருகோணமலையில் ஈழத் தமிழர்களின் தொன்மையான வாழ்வியல் எழுச்சியின் வரலாற்றுத் தடங்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன என்பது சரித்திர உண்மை.

அதைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து வெளிக்கொணரும் சரித்திர ஆய்வுத் தளத்துக்கு முதல் படிகளைச் சமைத்தவர் சாமானியரான தம்பிராசா அண்ணார்.

சரித்திர ஆய்வாளர்கள் தேடிக்கண்டறிய வேண்டிய வரலாற்றுத் தடங்களை தனிமனிதராகக் கண்டறிந்து, அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்து, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் தொட்டு தமது திருகோணமலை மண் மீதான தமிழர்களின் பாரம்பரிய உரிமையை வலுவான ஆதாரங்களுடன் நிரூபிப்பதில் ஆணிவேராகத் திகழ்ந்தவர் அவர்.

பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக இல்லாவிட்டாலும், அதற்கு வெளியே இருந்துகொண்டு, நம் மண்ணில் நீண்டகாலமாகப் புதையுண்டு மறைந்து கிடந்த நமது வரலாற்றுத் தடங்கள் என்ற பொக்கிஷங்களைத் தேடி, அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் மீது வெளிச்சம் பாய்ச்சி, வெளிப்படுத்தி, எமது சரித்திரத் தொன்மையை நிரூபித்த வரலாற்று ஆய்வுப் போராளி அவர்.

திருகோணமலை மண்ணைத் தமது உயிர் மூச்சாகக் கருதிய தம்பிராசா அண்ணார் எமது மண்ணின் தொன்மை மிகு வரலாறு குறித்து அகன்ற, விசாலித்த ஞானமும் அதேசமயம் கூர்மையான நுண்ணறிவும் கொண்டிருந்தார். அந்த அறிவு பல ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு தடம் போட்டுத் தந்தது என்பது மறுக்க முடியாத நிஜம்.

நமது தாயக மண்ணின் மூல வேர்களை, அதன் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை நிரூபிப்பதன் மூலம் இந்த மண் மீதான எமது சந்ததியின் நீக்கமுடியாத இனவுரிமையை நிலைநிறுத்துவதில் அவரது பணி போற்றத்தகுரியது. பலபேற்றினூர்கள் ஆற்றவேண்டிய பணியைச் சாமானியராக ஆற்றி நம்மையெல்லாம் வியப்புக்குள் ஆழ்த்தியவர் அவர்.

நமது தமிழரசுக் கட்சி மீதும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மீதும் நீங்காப் பற்று வைத்து எப்போதும் எம்முடன் இயைந்து அரசியற் செயற்பாடுகளில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டவர். 1961 சத்தியாக்கிரகப் போராட்ட காலத்தில் நாங்கள் இளைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து அந்த நடவடிக்கைகளில் பணியாற்றியமை இன்றும் என் மனக்கண்ணில் நிற்கின்றது.

சாம்பல்தீவின் கிராமசபைத் தலைவராகவும், அகில இலங்கை தமிழ் பேசும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சமாஜச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி அவர் என்றும் தமிழே உயிர் முச்சு என்று வாழ்ந்தார்.

அவரது இழப்பு ஈழத் தமிழினத்திற்கு ஒரு பெரும் பின்னடைவு. சிறந்த ஒரு வரலாற்று ஆய்வுப் போராளியை, தமிழரசுக் கட்சியின் மூத்த பணியாளனை, எமது மண் மீதான எமது உரிமையையும் பற்றையும் நமக்கு உணர்த்தி நின்ற ஓர் இனப் போராளியை நாம் இழந்து நிற்கின்றோம்.

அவரது வாழ்வும் முறைமையும் நமது சந்ததிக்கு நல்வழி காட்டுவனவாக அமைந்திருக்கின்றமை பயனுள்ள விடயம்.

அவரின் ஆன்மா திருகோணமலை அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மனின் பாதாரவிந்தங்களில் அமைதியுறப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திரு.சி.தண்டாயுதபாணி
எதிர்க்கட்சித்தலைவர்
கிழக்கு மாகாண சபை
திருக்கோணமலை.

திருக்கோணமலையின் வரலாற்றுத்தடங்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்த ஒரு இனப்பற்றாளனான வ.நா.தம்பிராசா அவர்கள் கடந்த 17.01.2013 அன்று மறைந்த செய்தி மிகுந்த துயரத்தை அளித்தது.

ஒரு துடிப்பான சமூக சேவகனாக இவர் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்ததை எனது பள்ளிக்காலத்தில் நான் கண்டிருக்கின்றேன். 1961ம் ஆண்டில் திருக்கோணமலை கச்சேரி முன்பாக சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடைபெற்ற நாட்களில் நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்த போதிலும் ஒவ்வொரு நாளும் சென்று அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொள்வோம். அந்தநாட்களிலே அமரர்.தம்பிராசா அவர்கள் ஒரு துடிப்பான இளைஞனாக அப்போராட்டத்திலே முன்னணியில் நின்று செயற்பட்டதை நான் இப்போது நினைத்துப்பார்க்கின்றேன். இப்போராட்டத்தில் ஏனைய தமிழ்த்தலைவர்களுடன் இவரும் கைது செய்யப்பட்டு, பனாகொட இராணுவமுகாமில் ஆறுமாதகாலம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததையும் நான் அறிவேன்.

இவரது சமூக சேவைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இவரது கிராமமான சாம்பல்தீவிலும், அயற்கிராமங்களிலும் இவர் மேற்கொண்ட பல மேம்பாட்டுப் பணிகளைக் கூறலாம். சாம்பல்தீவு கிராம சபையின் தலைவராக இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் ஆத்திமோட்டை தமிழ் வித்தியாலயத்தை தனது மனைவி திருமதி.த.மகேஸ்வரி அவர்களுடன் இணைந்து ஆரம்பித்து வைத்தார். கிராமத்திலே 'வள்ளுவன் வாசகசாலை' எனும் படிப்பகத்தை உருவாக்கி, கிராம மக்களின் அறிவு விருத்திக்கு உதவினார். நாமகள் சனசமூக நிலையத்தை உருவாக்கி கல்வி, சமூக சேவைகளை ஆற்றினார்.

மின்வசதி இல்லாத அன்றைய நாட்களில் சாம்பல்தீவு கிராமத்தின் பிரதான சந்திகளில் எண்ணெயில் ஒளிரும் கண்ணாடி விளக்குகளை ஒவ்வொரு நாளும் தனது செலவிலே ஏற்றி வைத்த அமரர்.தம்பிராசா அவர்கள் பின்னாட்களில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் உதவியுடன் கிராமத்திற்கு மின்வசதியைக்கொண்டு வந்தார்.

கிராமத்திலுள்ள படித்த இளைஞர்களின் வேலைவாய்ப்பிற்காக இலுப்பைக்குளம், ஐயங்குடா, மாங்கணாய் ஆகிய கிராமங்களிலே இளைஞர் விவசாயத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி கிராமத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிசமைத்தார். கிராமத்தில் குடிநீர் வசதிகளை விருத்திசெய்தார்

இவ்வாறு அமரர்.தம்பிராசா அவர்கள் இனம், சமூகம், சமயம், பொருளாதாரம் எனப் பல தளங்களில் இருந்தும் மக்கள் சேவையாற்றிய ஒரு மகத்தான மனிதராக விளங்கினார். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாக இவரைத் தூக்கிக்காட்டுகின்ற உன்னதமான பணியாக இவர் ஆற்றிய வரலாற்றுத்தடங்களைத் தேடிக்கண்டு பிடித்த முயற்சிகளை குறிப்பிடமுடியும்.

திருக்கோணமலையின் வரலாற்றை ஆதாரங்களுடன் எழுதுவதற்கு அமரர்.தம்பிராசா அவர்களினால் தேடிக்கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களே உதவியாக இருந்தன. பல்கலைக் கழக வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு திருக்கோணமலை பற்றிய வரலாற்றை உறுதியான சான்றுகளுடன் எழுதுவதற்கு இவர் தேடிய கல்வெட்டுக்கள்தான் துணையாக நின்றன. வரலாற்றைத் திரிப்படுத்தி எம்மவர்களின் இருப்புகளையே கேள்விக்குறியாக்கும் இன்றைய அரசியல், சமூக எத்தனங்களின் மத்தியில் இவரது வரலாற்றுத்தேடல்கள் எமது வரலாற்றை உறுதிபடச் சொல்ல வைத்திருக்கின்றது. எமது இருப்புக்கும், சிறப்புக்கும் வரலாறு ஒரு பலமான அடிப்படை என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

வரலாற்றுத் தடங்களைத் தேடித்திரிந்தும் சமூகத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டும் பல நேரிய பணிகளை செய்து, ஒரு இனப்பற்றாளனாக விளங்கிய அமரர்.தம்பிராசா அவர்களை திருக்கோணமலைச் சமூகம் என்றுமே மறந்துவிடமுடியாது. அவர் மறக்க முடியாத ஒரு மாமனிதர்.

சுதனிநாயகம்
உடன்பிறவா சகோதரன்
முன்னாள் தென்னை அபிவிருத்தி அலுவலர்.

இது மனிதர், பறவை, விலங்குகளில் காணப்படும் குண இயல்பாகும். இது இயற்கை அளித்த கொடையாகும். மானுடப்பிறவியில் தலைமைத்துவம் பரம்பரை பரம்பரையாகவும், படித்துப்பட்டம் பெறுவதாலும், பதவிப் பெறுபேறுகளாலும், அனுபவ முயற்சியினால் சுயமாகவும் வரும். இவற்றில் ஒன்று தம்பிராசா அண்ணார் அவர்களுக்கும் பொருந்தும். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின் கிராம பரிபாலன நடவடிக்கைகள் உருவானது அதில் நான்காவது தலைமுறை அவர்வசமானது. பெறப்பட்ட தலைமைப்பதவி கொண்டு கிராம வளங்களை இனங்கண்டு சமூக முன்னேற்றம் கருதி அவர் செயற்பட்ட விதம் புரியாத புதிராக இருந்தது. வாய்த்த மனைவியும் அருமை மாமியும் அவர் நினைத்த செயற்பாட்டை செய்து முடிக்க பக்கபலமாபிற்று.

அங்கே,கலை,கலாச்சாரம்,சமய, பண்பாட்டு விழுமிய நிகழ்வுகளை சொந்த கிராம மக்களைக்கொண்டே செய்து அவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொண்டு வர எடுத்த நடவடிக்கைகளை நான் அறிவேன்.

தன் இனம் சார்ந்து இனத்தின் பாரம்பரியம் எப்போதிருந்துவந்தது என்பதைக்காட்டும் வரலாற்றுக் கல்வெட்டுப் போக்கிஷங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து. வரலாற்று ஆய்வாளர் மூலம் ஆவணப்படுத்த அவர் புரிந்த செயற்பாடானது பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். அக்காலத்தில் உணவை உறக்கத்தை மறந்தார், சூரியன் உதிக்க முன் செல்வார் சூரியன் மறைந்த பின் வருவார். தேனில் பாணைத் தொட்டு நின்ற நிலையில் சாப்பிட்டுண்டுச்சென்ற காட்சிகள் பசுமரத்தாணிபோல இன்றும் என் கண்முன் தெரிகிறது.

தலைவன் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்குரிய இலட்சணங்கள் பல அவரிடம் இருந்தது. எனினும் அவரின் ஆளுமைக்குப் பக்கபலம் அவரின் அனுகுமுறையாகும். அதுவே அவரின் மாண்புறு தலைமைத்துவத்தின் வெற்றிக்கு படிக்கல்லாக அமைந்தது.

பிறந்த 6 மாதத்தில் இருந்து 22 வயதுவரை ஒன்றாக இருந்த படியால் அவரின் செயல்களில் இருந்து பெற்ற அனுபவம் எனக்கு மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கிளிநொச்சி, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் துறைசார் தலைமைப்பதவியுடன் பணிக்குப்பறம்பாக பலசமூக நலன் கருதிய பிற செயற்பாடுகளைச் செய்ய உதவியாயிற்று.

திரு.மா.இராஜல்காந்தன்
ஒய்வுபெற்ற பிரதி அதிபர்
ஹாட்லி கல்லூரி
பருத்தித்துறை.

சாம்பல்தீவு மெ.மி.த.க பாடசாலையில் (தற்போது - சாம்பல்தீவு தமிழ் ம.வி) 1972 - 1974 காலப்பகுதியில் அதிபர் திருவாளர் க.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றிய போது, மாலை வேளைகளில் “சேமன் தம்பிராசா” என அன்பாகவும், பண்பாகவும் அழைக்கப்பட்ட “தம்பிராஜா” அண்ணன் உடன் கருத்துக்களைப் பரிமாற்றிக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. தான் தன் குடும்பம் என்றில்லாமல் சமூக உணர்வுடன் வாழ்ந்த ஒருவர். தனியே, ஆலோசனை மட்டும் வழங்கிக் கொண்டிருமல் எதிலும் “செயல் வடிவம்” காணத்துடிப்பவர்.

ஒருமுறை பாடசாலையின் விளையாட்டு மைதானத்தில் சிரமதான நிகழ்வு ஒன்றில், பனைமரம் ஒன்று தறிக்க, கயிறு கட்ட வேண்டியிருந்தது. இதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் பலரும் தயங்கி நின்ற சந்தர்ப்பத்தில், அங்கு வந்த தம்பிராசா அண்ணன், கொடுக்கைக் கட்டிக் கொண்டு பனை மரத்தில் ஏறி, கயிறு போட்டு கீழே இறங்கும் போது, நெஞ்சில் ‘பனை சிராய்’ ஏறிய காயத்துடன் இறங்கினார். இச்சம்பவம் இப்போதும் எம் நினைவிற்கு வருகின்றது.

பண்டைக்கால கல்வெட்டுக்கள் தேடும் முயற்சியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களிற்கு பெரிதும் உதவியாய் இருந்தார். எமது வரலாறு நிலைக்க அரும்பாடு பட்டார். இதனால் எமது புராதன “தமிழர் வரலாறு” வெளிச்சத்திற்கு வந்தது.

மேலும், எனது ஆசிரியப் பணிக்காலத்தில், பாடசாலையின் அபிவிருத்தியில் அடிக்கடி அவர் எம்மோடு, தொடர்பை ஏற்படுத்தி கல்வி அபிவிருத்தியில் கரிசனையாக இருந்தார். பாடசாலைக்கு தேவையான சில வளங்களைப் பெற்றுத்தருவதில் அதிக அக்கறை காட்டினார். நான் யாழிலிருந்து வந்து பாடசாலையின் விடுதியிலிருந்து ஆசிரியப் பணியாற்றிய மூன்று வருடங்களும் அவர்கள், வீட்டிலேயே, மூன்று வேளை சாப்பாடும் பெறக்கூடிய பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. அவர்களின் அன்பான, மதிப்பான உபசரிப்பை, என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

“தம்பிராசா அண்ணனின் சேவையால் சாம்பல்தீவு கிராமமே நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. என்றால் மிகையாகாது.

பிறந்த மண்ணையும் பெற்ற பிள்ளைகளையும்
பிறர் போற்ற வாழ்வைத்த தெய்வமே!
உற்றவரும் மற்றவரும் பெரிதுவக்க
ஏற்றம் காண ஏணி போல் எம்மையெல்லாம்
கற்றவராக்கி களங்கமின்றி வாழ வழிகாட்டி
காவற்காரனாய் கனிவான தந்தையாய்
கண்டிப்பான ஆசனாய் நின்று
ஊர்போற்ற உத்தமராக்கி
சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்வைத்து
சித்தம் கலங்க வைத்து
திட ரென காணாமற் போனீரே
தந்தையே..!

அம்மம்மாவை இழந்து அம்மாவை பிரிந்து
உங்கள் அரவணைப்பிலும் ஆதரவிலும்
ஆறுதலிலும் மனதை தேற்றிவாழும் தருணம்
மாயமாய் மறைந்து சென்றீரே...
மனக்கண் முன் உங்களை உங்கள்
இழப்பை நினைத்தும்பார்க்க முடியவில்லை
உங்கள் உருவம் உள்ளத்தில்
ஊஞ்சலாடுகின்றது.. உலகத்தின்
உயிர்களின் உண்மையினை உரைத்து விட்டு
உறைந்துவிட்டீர்கள் அம்மாவும் இல்லாமல்
அப்பாவும் இல்லாமல் அனாதையாக்கி விட்டு
சென்றுவிட்டீர்களே...

உருவம் மறைந்தது உண்மை எனினும்
உள்ளத்தில் உறைந்து உரைக்கின்றீர்கள்....
உத்தமரான உங்கள் உயிர் பிரியும் தருணம்
உங்கள் அருகில் நாம் இருக்கவில்லை
சித்தர்கள் சாவு போல சோய் இருந்தபடியே....
சிலையாகிவிட்டீர்கள் ...
பிள்ளைகள் கதறிட ...
உற்றவர் கலங்கி நிற்க...
நீர் மட்டும் நின்மதியாகிவிட்ட
நியாயம் தான் என்ன...?
பிள்ளைகளுக்கு நல்ல தந்தையாய்
மருமக்களுக்கு நல்ல மாமனாய்

பேரப்பிள்ளைக்கு நல்ல பேரனாய்
உற்றாருக்கு நல்ல உறவினராய்
மற்றோருக்கு நல்ல மனிதனாய்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து காட்டி
வானுறையும் தெய்வத்துடன்
சேர்ந்துவிட்டீர்...

மனிதர் பிறப்பதும் இறப்பதும் இயல்பு
இருந்தும் இறந்த மனிதனும்
இறந்தும் இல்லாத மனிதரும்
இறந்தும் இருக்கின்ற மனிதருள் நீங்களும்
அந்த அகராதியில்...
ஊழி முடியும் வரை உம்மை உணர்த்தும்
உண்மைகள் உருவாகும்...

திரு.வ.நா.தம்பிராஜா அவர்கள் 05.06.1927ம் திகதி சாம்பல்தீவு கிராமத்தின் 5ம் வட்டாரத்தில் பிறந்தார். 1960 - 1965 காலப்பகுதியில் சாம்பல்தீவு கிராமசபையின் தலைவராக பணியாற்றியுள்ளார். சாம்பல்தீவு கிராமம் இக்காலப்பகுதியில் அபிவிருத்தி அடையாத ஓர் பின்தங்கிய கிராமமாக இருந்தது. அத்தோடு இக்கிராமசபை மிகவும் நிதிவளம் குன்றியதாக இருந்தது. இதனால் இவ் எல்லைக்குட்பட்ட இடப்பரப்பில் பலகுறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வது மிகவும் கஸ்டமாக இருந்தது. எனினும் திரு.தம்பிராஜா அவர்கள் தன்னால் இயன்ற உயர் அதிகாரிகளையும் பா.உ. களையும் சந்தித்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்யப் பெரும்பாடு பட்டார். உதாரணமாக சாம்பல்தீவு கிராமத்துக்கு மின்சார வசதியைப் பெற பெரும் பாடுபட்டார். இது சம்பந்தமாக முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர். பா.நேமிநாதனை சந்தித்து நடவடிக்கை எடுத்து திரு.சம்பந்தன் பா.உ மூலம் இதை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்.

திரு. தம்பிராஜா அவர்கள் சாம்பல்தீவு மக்களின் சமூக, சமய, கல்வி அபிவிருத்தியின் பொருட்டும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமையின் பொருட்டும் பெரும்பாடுபட்டு உழைத்தார். இதனால் 1961ம் ஆண்டு பனா கொடையில் 6 மாதங்கள் பல தமிழ் தலைவர்களுடன் சிறை வாசம் அனுபவித்தார்.

எல்லோருடனும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகும் நற்பண்புள்ள ஒரு சேவையாளன், தமது கிராமத்து மக்களிற்காகவும் எம் இனத்திற்காகவும் ஆற்றிய பணிகளை நாம் என்றும் மனதில் நிறுத்துவதே நாம் அவரிற்கு செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

தன்னேரில்லாத் தலைவன் தம்பிராஜா நின்புகழ்வாழி!

சித்திதேவி பத்மநாதன்
ஒய்வு பெற்ற சேவைக்கால ஆலோசகர்

சாம்பல்தீவு கிராமத்தில் செம்பாடு பகுதியிது -
பாம்பாய் கடல் வளைந்து எல்லையது காட்டி நிற்கும்
தேமாங்கனியோடு பலா, தென்னை, பனை மரங்கள்
தாமாக வளர்ந்து கனி கிழங்கு காய் கறிகள் தந்து நிற்கும்
கடலன்னை கொட்டித்தரும் மீன்வளமும் ஏராளம்
இடரின்றி வாழ்வதற்கு உழைப் பொன்றே மூலதனம்
உடலுறுதி, கொண்டவரே இங்கு வாழும் பழங்குடிகள்
திடமான இம்மண்ணில் இருப்பத்தேழாம் ஆண்டு ஆனி

நாகமணி தங்கம்மா தம்பதியர் மகனாக வந்துதித்தார் தம்பிராஜா தங்கமாய்
தாய் மண்ணின் பாசமது, தாய் பாசம் போல் விளங்க
தலை நிமிர்ந்து வாழ்ந்த மகன் மகேஸ்வரியைக் கரம் பிடித்தார்.
புத்திரச் செல்வங்கள் பத்தாகப் பெருகியதால்
நித்தம் அவரில்லம் கலகலப்பால் நிறைந்தது காண்!
தன்னேரில்லாத் தலைவனாய் தம்பிராஜா தலையெடுத்த வகைதனை
இன்னாளில் நினைத்து எழுதிடவும் வாய்ப்பிதிவே!
அவர் பணியின் விரிவை நாம் பட்டியலிட்டுப் பார்க்கையிலே
நிகர் இல்லை! இமயமாய் கண்முன்னே காணுதென்போம்!
கல்விப்பணி (1960 - 1965)

ஆத்திமோட்டை கிராமத்தின் அரும்புகள் படிப்பதற்கு
காத்திரமாய் ஊர் உதவ கொட்டிலில் தமிழ் வித்தியாலயம்
முன்னின்று மனைவி கையால் விளக்கேற்றி திறந்து வைத்தார்.
வள்ளுவன் பெயராலே வாசிக்கசாலை திறந்து
உள்ளூரில் அறிவுவளம் மக்கள் பெற வழிசமைத்தார்
கிராமத்தின் அரசபாடசாலைச் சங்கத்தில் அங்கமாகி
குறைவின்றி கல்விச் சேவை - தனை ஈந்தார் யார் மறப்பார்?

விவசாயப்பணி (1972 - 1976)

தாய் மண்ணின் மைந்தர்கள் உழைப்பை முதலாக்கி பசி
நோய் தீர்க்க நெல், சோளம், வெங்காயம், மரக்கறியும்
மாங்கினாய், ஐயங்குடா, இலுப்பைக்குளம் பகுதியிலே
பாங்கோடு விவசாயத் திட்டங்கள் பல வகுத்தார்.
மண்ணோடு மனிதவளம் ஒன்றாக இணைந்தங்கே
எண்ணாத அளவில் நிறை காசு பணம் சேர்ந்தனரே
விவசாயக்கடனுதவி வேண்டி நின்ற ஊரவர்க்கு
தவறாமல் "சம்பந்தர்" தனை நாடி வழி செய்தார்
பெரிய குளம், பங்குளத்தில் களனி நிலம் கேட்டுப் பெற்று
அரிய பெருஞ் சேவையால் நெல் விளைத்துப் பயன் கொண்டார்

Chairman தம்பிராஜா

“தவிசாளர் தம்பிராஜா” அழகுத்தமிழில் அழைத்திடுவோம். நவீனநூல் சமூகசேவை இந்த ஏடதனில் முடிந்திடுமோ? குடிநீர்தேவை தீர்க்க ஆங்காங்கே பொதுக்கிணறு (ஏழு) தேங்காய் நெய்யில் எரியும் கண்ணாடி விளக்குகள் பாங்காய் வீதிச் சந்திகளில் தம் செலவில் ஏற்றி வைத்தார். அகவிருள் நீங்கக் கல்விப்பணி செய்து மகிழ்ந்த நெஞ்சம் புறவிருள் நீங்கச் செய்த பெருஞ்சேவை மறப்பார் யாரோ? “நாமகள்” பேர் கொண்ட சனசமூக நிலையம் தந்து நானாவித சேவையுடன் சிரமதானங்கள் இயக்கி வைத்தார். மின்வசதி வேண்டி நின்ற சாம்பல்தீவு கிராமத்தேவை தன் அயரா முயற்சியால் வெற்றி கண்டார் - ஊரார் பயனடைந்தார் கிழக்கினை உருக்குலைத்த பெருஞ்குறாவளி தந்த அளப்பரிய சேதத்தை இளைஞர் படை தோள்; கொடுக்க சிரமதானப் பணி மூலம் சீராக்கி கிராம மக்கள் பாரம் நீங்கி வாழும் வகை செய்த பெருமகனார்! தன் கிராம மக்களிடை தானும் ஓர்குடி மகனாய் அன்பு கொண்டு செய்த பணி ஆயிரம் ஆயிரமாம்.

ஆன்மீகப்பணி

“திவ்ய ஜீவன சங்கம்” இதன் ஆன்மீக ஒளி பெறவே தெய்வீக கிளையொன்றை தாபித்துப் பெரியோர்கள் துறவியர், ஆன்றோர்கள் அருளுரைகள் ஒலிக்க வைத்தார். அறவுரைகள் பாமரர், பாலர் என்ற பேதமின்றி பயபக்தியுடன் கேட்டுப் பயன் கொண்டார் உண்மை கொண்டார்! மாங்கனாய் மாரியம்மன் மக்கள் தொழும் பெருங்கோயில் அங்கமர்ந்த அன்னைக்கு பாரதத்தின் புனித தீர்த்தம் பாங்காய் கொணர்ந்திங்கு குடமுழுக்கு நிறைவு செய்து அன்னை திங்கின்றிக் குடிகாக்க தெய்வப்பணி முடிந்தவர் தான் !

கிராமத்தின் உழவர் விழா, முத்தமிழ் விழா என்றிவை நடத்த அங்கிருந்து கவிஞர் ஸீயோ, கணபதியும் கைகொடுத்தார். சிவயோக சமாஜத்தின் அருட்குருவாம் கெங்காதரானந்தா பவ வினை தீர்க்கும் அவர் மாண்புநிந்து தொண்டரானார்.

அரசியல் பணி

தமிழரசுக்கட்சியின் தலை சிறந்த தொண்டனாகி தமிழர் உரிமை மீட்கும் சத்தியாக்கிரகம் என்ற சாத்வீக போரில் கைதாகிப் பனாகொடையில் சித்தம் கலங்காது சிறையிருந்தீர் தமிழ் தோழருடன் அரசியலில் செல்வாக்கும் உமது ஆளுமையின் செல்வாக்கும் இருந்ததனால் வரலாற்றில் நல்லதொரு தடம் பதித்தீர்!

இத்தனைக்கும் ஈடு இலா உயர் பணியை இறுதியிலே
சித்தம் நிறைந்து சொல்லில் வடிக்கின்றேன்.

தொன்மைநகர் திருக்கோணமலைதனில்
பன்னரும் வரலாற்றைப் பறை சாற்றும் கல்வெட்டு
கந்தளாய் சிவன் கோயில், பெரிய குளம், பழமோட்டை
கங்குவேலி தம்பலகமம், வில்லூன்றி, பத்திரகாளி என்று எங்கெங்கோ கேட்பாரின்றி
மறைந்திருந்த கல்வெட்டெல்லாம்

மங்கி மறைந்திடாமல் வரலாற்றாசிரியர் தமை அணுக
கலாநிதி குணசிங்கம், பேராசிரியர் பத்மநாதன், இந்திரபாலா என்றிவர்
சிலாசனம் படித்து அங்கே சோழர்காலச் சேதி கண்டார்.
திருமலையின் வரலாறு திருத்தமாய் பதிவு பெற
திருப்பணியாய் ஏற்றுச் செய்த திரு மகனே இவர் அலவா?
எண்பத்தாறாண்டு மண்ணில் வாழ்ந்த நின்பெருமை சொல
எண்ணிறந்த சேவை உண்டு எதைச்சொல்வோம்? எதை விடுவோம்?

சாம்பல்தீவு செய்த தவப்பயனால் வந்தவரே!
உம்மைப்போலொருவர் நேற்றுவரை பிறந்தாரில்லை
எதிர்வருங்காலத்தில் பிறப்பாரோ தெரியவில்லை.
மண்ணில் தோன்றிய மாபெரும் சாதனையாளரே !
கண்மணி இவனை மகனாய் பெற்ற தந்தை நாகமணி
விண்ணில் இருந்து கொண்டு விம்மிதம் கொள்வார் உண்மை!
எண்ணில் எம் ஊர் செய்த தவந்தான் எது வென்பேன்?
“இங்கிவனை யான் பெறவே என்ன தவஞ் செய்து விட்டேன்”
தங்க நிகர் பாரதியின் பொன்வரிகள் பொங்கிடுதே நெஞ்சமதில்!
எண்பத்தாறாண்டு மண்ணில் வாழ்ந்த உம் சேவைமீட்டி
கண்பணிக்க உமதாத்மா சாந்திகாண கைதொழுவோம்!

சி.சோமசுந்தரம்

அகில இலங்கைக்கான சமாதான நீதவான்

திருக்கோணமலை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் நடுமத்தியில் இயற்கையாகவே பூகோளரீதியாக அமையப்பெற்ற திருக்கோணமலையை வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தலைநகரம் என இலங்கைத்தமிழரசுக்கட்சி முதன் முதலாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. திருகோணமலை தமிழர் தம் பூமியென்பதை ஆதிகால கல்வெட்டுக்கள் ஊடாக சான்று படுத்திய பெருமை அமரர் நாகமணி தம்பிராசா அவர்களுக்கே உரியது.

வாய்ச் சொல்லில் மட்டும் வீரன் அல்ல, செயற்பாட்டுத் திறனிலும் நானே வீரன் என உறுதிப்படுத்தினார். சாம்பல்தீவு கிராமசபையின் தலைவர் என்று சிறு வட்டத்தில் நிற்காமல் எல்லை கடந்து தமிழ் மக்களின் தலைவர் என்ற பெருமை பெற்றார். கல்வெட்டுக்களில் கி.பி (1012 - 1044) காணப்பட்ட எழுத்துக்களை கலாநிதி குணசிங்கம் அவர்களின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் திருக்கோணமலையின் தொன்மையை சிலாசனத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். திருக்கோணமலையின் ஏனைய கிராமங்களிலும் காணப்பட்ட கல்வெட்டுக்களுக்கு உயிர் கொடுத்து, திருகோணமலையின் தமிழர் உரிமையை கல்வெட்டுக்கள் ஊடாக உலகத்திற்கு எடுத்துச் சொன்ன “ஒளிவிளக்கு” இவர் என்றும், இவ்விளக்கு தமிழர் எம் உள்ளத்தில் நிலைபெறும் ஒளிவிளக்கு என்றும் உறுதியாய் உரைப்பேன்.

சாம்பல்தீவில் மிகப்பெரிய தோட்டம் இதனை பராமரித்தவர் அமரர் அவர்கள். அங்கு வீட்டு வசதியும் இருந்தது. தோட்டத்திற்கு வருமாறு அமரர் ந.சி.இராஜவரோதயம் (முன்னாள் பாராளுமன்ற பிரதிநிதி திருகோணமலை) அவர்களை அழைப்பது வழக்கம் ஒய்வு நாட்களில் எம்மையும் அவரோடு வருமாறு கேட்டுக் கொள்வார். அதற்கமைய நானும் எனது நண்பர் சி.குருநாதனும், அமரர்களான நாதன் மாஸ்டர், இராமநாதன் அண்ணர், க.சிவகுருஆசிரியர் அவர்களும் கலந்து கொள்வோம். தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் நல்லதாக இளநீர் தந்து வரவேற்கப்படுவோம். பின்னர் “கூழ்” காய்ச்சப்பட்டு “கூழ்” தருவார்கள். (இரால், நண்டு, பனங்கிழங்கு இப்படியான பலதும் சேர்க்கப்படும்) நன்றாகக் குடிப்போம். அதன் பின் பகல் உணவு இத்தகைய மகிழ்வான நிகழ்வுகளை நாம் மறக்க முடியாது.

அரசியல் சூழ் நிலைகள் மாற்றமடைந்து எமது கிராமங்கள் வலுவிழந்து போனபின் அமரர் அவர்களை நேரில் சந்திப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் அமையவில்லை. 2012ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் மீண்டும் அன்னாரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற உள்ளுணர்வு என்னைத் தூண்டியது. அவரைச் சந்தித்தேன். மனம் திறந்து உரையாடி மகிழ்ந்தோம். அதுவே அவருடன் கதைத்த இறுதி நாளாகும். மீண்டும் 17.01.2013 அவர்கள் அமரர் ஆனார் என்ற செய்தி அறிந்து நானும் திருகோணமலை தமிழரசுக்கட்சியின் கிளைச்செயலாளர் திருசே.ஸ்ரீஸ்கந்தராசா (உபதலைவர் திணைநாட்சி மன்றம்) இருவருமாக இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்தினோம். அரிய பல சேவைகளை செய்த அமரர் அவர்களது பெயரை தமிழ் உலகம் என்றும் மறக்காது; மறக்கவும் முடியாது.

சாந்தி சாந்தி சாந்தி

சேவையில் சிறந்தோன் சேமன் தம்பிராஜாவே
எவருமியம்ப வில்லை எல்லோரும் தெரிந்ததே
தவறா மக்கள் தன்னுர் பணியெனவே
தம் நேரத்தைச் செலவிடுவதே தொண்டாய் கொண்டான்

ஒருதரம் பழகினால் ஒருக்காலும் மறக்கானே
பெருமைமிகு பண்பாளனைப் பெற்ற சாம்பல்தீவே
அரிய கல்வெட்டுக்களை ஆய்ந்து கண்டுபிடித்தே
உரியவர்களால் நூலாக உருவாக்க உதவியோன்

திருகோண கட்டுக்குளப் பற்றில் தம்பிராஜா வென்றாலே
பெருமையுடன் சேமனா!? வென பதிலுடன் கேள்வியே
தெருமின் விநியோகமிலா திகழ்ந்த வேளையிலே
உரியதன் செலவிலே ஒளியேற்றினார் சந்திகளில்

சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு தன்பங்களிப்பை செய்தோனே
தமிழின வுரிமைக்காய் சிறைசென்றோன் அறுபதுகளிலே
எம்மின் ஒற்றுமையை இயன்றளவில் பேசி எழுதியோனே
நம்மவர் கேட்காததாலே நமக்கிந்த நிலை

கிராமாட்சி மன்றத் தலைவனாய் கிராம வளர்ச்சியிலே
ஊராட்சி மன்றங்களின் அகில இலங்கை செயலாளராகியே
சமாதான நீதிவானாய் சமூகத்தில் சமாதான மேற்படுத்தியே
எம் மக்கள் சேவையாளனை இம் மண்ணில் நினைப்போம்

சுசோமசுந்தரம்
பொருளாளர்
நாமகள் சனசமூக நிலையம்
சாம்பல்தீவு

மக்களின் மனதில் இடம்பிடித்த அமரர். நாகமணி தம்பிராஜா

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் சாம்பல்தீவில் தன்னலம் பாராது பொது நலம் பெரிதெனக் கருதி பொதுத்தொண்டுகள் பல புரிந்து இறைபதம் எய்திய அமரர் திருவாளர் நாகமணி தம்பிராஜா அவர்களைப் பற்றி நாம் அறிந்தவற்றில் சில.....

1964ம் ஆண்டு எனக்கு சிறிய வயதாக இருந்த அந்த வேளை கம்பீரத்துடன் ஓடியாடி தொண்டுகள் செய்த அந்த இளம் வயதுடைய அவரைப்பற்றி இன்று நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

1964ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட பாரிய புயல் காற்றினால் சாம்பல்தீவின் தெருவெங்கும் மரங்கள் முறிந்து, வீடுகளில் கூரைகள் வீசப்பட்டு, மக்கள் சொல்லொணாத துயரங்களில் மூழ்கியிருந்த வேளை, கிராமசபைத் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்ட நேரம் பொது மக்களோடு தானும் ஒருவராக நின்று சிரமதானப்பணிகளில் ஈடுபட்டு மரங்களை வெட்டி அகற்றி பாதைகளை திறந்தும் வீடுகளை மீளமைத்தும் பெரும் பணியாற்றிய தொண்டாளர்.

அது மட்டுன்றி அடிப்படை வசதிகளற்ற இக்கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலைகளின் பௌதீக வளங்களைச் செப்பனிட்டதும், மாணவர்களின் அறிவுத்திறனை வெளிக் கொணருமுகமாக பாடசாலைகள் மட்டத்தில் இலக்கிய விழாக்களை கிராம சபையின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்தி மாணவர்களின் அறிவுத்திறனை ஒழுங்குபடுத்தி பேச்சு, கட்டுரை, நடனம், பாடுதல், போன்ற போட்டிகளை நடாத்தி, அனைவரது பாராட்டுதலையும் நன்மதிப்பையும் பெற்ற ஒருவரென்றால் மிகையாகாது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வார் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கிணங்க வாழ்ந்து மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்து நீங்காப் புகழ் பெற்றுவிட்டார்.

குடும்பத்தினர்
5ம் வட்டாரம்,
சாம்பல்ஜீவு
திருக்கோணமலை

026-4916847
0752967469

எம் குடும்பத்தின் தலைவனாய் இருந்து, எமக்கு நல்வழி காட்டி, வாழவைத்த எம் அன்பு தெய்வத்தின் மறைவுச்செய்தி கேட்டு, நேரில் வந்து அஞ்சலி செலுத்தியும், உள்நாட்டிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் தொலைபேசியில் ஆறுதல் கூறியும், இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டும், எமக்கு ஆறுதல் கூறிய உற்றார், உறவினர், பல்கலைக்கழக பீடாதிபதிகள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், வைத்தியர்கள், திணைக்கள தலைவர்கள், வங்கி முகாமையாளர்கள், அலுவலகர்கள், தந்தையின் நெருக்கமான நண்பர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், நண்பர்கள், தந்தையின் மறைவுச்செய்தியை தமது “மலைமுரசு” பத்திரிகையில் தலையங்க செய்தியாக வெளியிட்டு, தந்தையின் சேவையை கௌரவித்து, மரியாதை செலுத்திய, பிரதம ஆசிரியர் “கண்ணன்” இணை ஆசிரியர்கள், அலுவலகர்கள், தந்தையின் “வரலாற்று நிகழ்வுகளை” நினைவுமலராக வெளியிடுவதில் பெரும் முயற்சி எடுத்து உழைத்த எம் அன்பிற்குரிய கலாநிதி சரவணபவன், தம்பி, மு. மயூரன், ச. சத்தியதேவன், செந்தூரன், வி. விமலாதித்தன் நூலை அழகுற வெளியிட்ட அச்சக உழையர்கள் அனைவரிற்கும் எம் இதயம் கனிந்த, என்றும் மறவா நன்றியை நவில்கின்றோம்.

நாகமணி தம்பிராஜா

05-06-1927 - 17-01-2013

